

Tom Kvalheim
Huldene bruser vei 50
4688 KRISTIANSAND

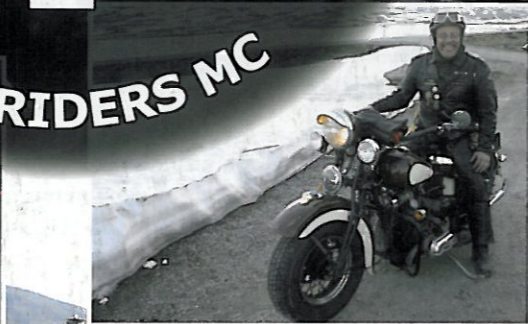
Returadresse:
Holy Riders MC
Power, Kleivtunet 1
4640 SØGNE
DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE
B posten
NORGE P.P. PORTO BETALT

PILEGRIMSTREFFET

HOLY RIDERS MC

KVAM

i Gudbrandsdalen

28. juni - 1. juli 2012

Levende musikk - Treffleker - Fellestur
Barnevennlig - Grill - Alkoholritt

www.pilegrimstreffet.no - www.holyriders.no - treffsjef@pilegrimstreffet.no

Power 30 år, 1982-2012

POWER

Organ for Holy Riders MC - Nr. 1, 2012 - Årgang 30

«Med evig
kjærlighet
har jeg
elsket deg,
derfor lar
jeg min
miskunn
mot deg
vare.»

Jer 31,3

MC Alpha s. 22

Oppturer og nedturer s. 14

Jeg levde et dobbeltliv... s. 6

- På veien for Jesus -

Sesongen 2012 innvia på beste måte...

Velkommen til årsmøte i Holy Riders MC stod det i mailen, og så stod det Telemark. Skal Per Stian og Solveig arrangere årsmøtet aleina? Eller er det fleire som er med der egentlig... Jo, det stemmer, han der senterpastoren, Bjørn Thore, han er jo med, og i fjor på Pilegrimstreffet dukka jo Jon Inge opp, kanskje det er noko på gang der i området? Innflytta skaptrondarar? Her var det bare å melde seg på og sjå! Det var det tydeligvis fleire som og hadde gjort.

P Tekst: Oddmund Solheim
Foto: Anne Skaiå

Etter litt «gjer deg kjent i lokalområdet rundt der du egentleg skal»-kjøring, (takk skal du ha, kartet fra 1881...) samt brudd på ein del av vegtrafikkloven på anbefaling av lovens litt korte arm, fann me fram til skulen, Grenland Kristne Senter, der me skulle vera heile helga. Her var det både suppa og gamle kjente i prioritert rekkefølge. Og så hadde dei motorsykkelsimulatorspel!!! Og eit forsamlingslokale som såg ut som om det skulle vera av perfekt størrelse for Holy Riders.

Skiltet med forbud mot drikkevarer i møtesalen var vel i utgangspunktet dødfødt med tanke på kaffikonsumet ein del i gjengen er kjent for, men ein er da

fri fra loven? Etter litt startvansker med eit lydanlegg som ingen eigentleg kunne i utgangspunktet, viste lokalet seg å vera godt egna for formålet.

Servert fleire sterke historier fra medlemmer

Kveldsmøte gav oss litt svar på spørsmåla som vart stilt i innleiinga. Joda, avdeling Telemark er på full fart oppover i aktivitet og medlemsmasse. Og me fekk servert fleire sterke historier fra medlemmer som nå var engasjert for både første og N'te gang.

Etter møtet var det leggetid for dei fleste, men dei aller ivrigaste tok ein runde eller fem på MC-spelet, før kvelden vart avrunda med ein kebab i Skien. Sovinga i klasserom skal me forbigå i stillhet, i motsetning til sjølve opplevinga...

Ivrig gjeng med pådrivarkraft

Sjølve årsmøtelørdagen rekner eg med blir behørig presentert ein annan plass (Se referat på web. Anm.red.), men eitt høgdepunkt som er verdt å nevna er utan tvil Brodrone Skjegg fra HR Racing/Reising som iført siste mote i blåe lagerfrakker serverte videorapport fra både Englandstur og debutantkurs på Rudskogen. Ein ivrig gjeng med pådrivarkraft av dei sjeldne. Og har du ikkje anna grunn for å bruka pengane dine på lotto og tipping, så er grasrotandelen du kan gi til HR Racing ei god unnskyldning. Eller du kan gje pengane du ville brukt på spel direkte...

Ellers er vel det mest revolusjonerande i år at nokon blir nødt til å overta Bent'en sine arbeidsoppgåver i sentralstyret, men

det rekner eg også at det står meir om i eit offisielt referat (*Les Nytt fra sentralstyret s. 12 Anm.red.*).

Årsmøtet vart faktisk så tidlig ferdig at me fekk oss eit par timers pause før midt-dagen vart servert, altså ingen store statuttendringar i år heller. Takk og lov!

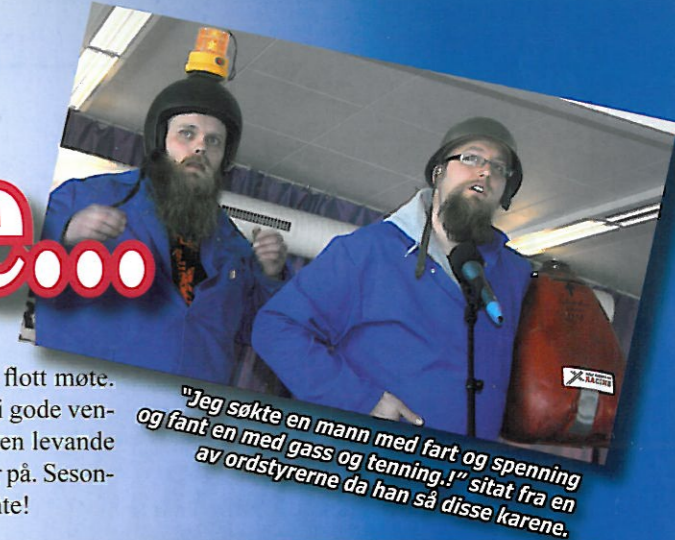
Gratulerer alle saman!

På kveldsmøtet var det som vanlig ryggermerkeutdeling eller misjonærinnsetting som me og kaller det, og me fekk då verkeleg sjå kva som har skjedd i Telemark siste året. Heile sju nye og gamle rygger får nå bære logoen vår. I tillegg fekk ein av klubbens yngste medlemmer ryggermerket, da Torstein Fuhr fra avdeling Sydvest kunne motta dette. Kor ofte har me hatt personer under 20 som har fått ryggermerket? Gratulerer alle saman!

Til slutt var det kaker og kaffi og enda fleire gode historier til dei fleste hadde takka for i dag, og den harde kjeren nok ein gang var samla rundt MC-spelet. Enkelte vart faktisk ganske gode til slutt.

Søndagen kom til oss med strålende solskinn, og dei som ikkje alt hadde starta

på heimturen fekk med seg eit flott møte. Alt i alt var det ei nydelig helg i gode venners lag, og midt i blandt oss den levande Guden me har bygd klubben vår på. Sesongen 2012 er innvia på beste måte!

"Jeg søkte en mann med fart og spenning og fant en med gass og tenning!" sitat fra en av ordstyrerne da han så disse karene.

Kjell Magne Kampenes og Arild Brudeli (Ytre Østfold) presenterte årsrapporten fra HR MC Racing. Her i blåe lagerfrakker, tydelig inspirert av Sammy Miller etter Englandsturen i fjor.

Holy Riders MC Telemark & MC-messen i Porsgrunn

Noen fra Telemarksavdelingen på tur til Brevik.

Andre helgen i mars var det MC-messe i Porsgrunn, arrangert av Brevik MC-klubb. Holy Riders MC Telemark rigga til en stand der med hjelp fra avd. Vestfold og folk fra andre HR-avdelinger stakk også innom. Godt og vel 2.500 personer besøkte denne messen. For Telemarksavdelinga har 2012 allerede blitt et begivenhetsrikt år. Gud virker på klubbmøtene og i februar var avdelingen vertskap for Holy Riders sitt årsmøte.

P Av Jon Inge Hanger

På årsmøtet bestemte vi oss for at sje-fen (Gud) skulle være sjef og da blei det jo selvfølgelig knallbra. Vårt mål for årsmøtehelgen var at folk skulle bli møtt av Gud, og at HR skulle få en knallstart på det nye året. Jeg håper alle hadde en god opplevelse av gammelt godt samhold i klubben. Takk til alle som kom!

MC-messen - en knallsuksess

Holy Riders avd. Telemark blei opprinnelig starta sammen med Vestfold (Televest) 16. mai 1989. Etter noen års dvale réstarta vi avdelinga igjen høsten 2010. Mange gamle, men også flere nye har blitt med.

Først fokuserte vi på samholdet oss imellom. Så var det også viktig å ta opp kontakten igjen med de andre klubbene i nærområdet vårt. Sånn sett ble MC-messen en knallsuksess! Vi fikk snakka med utrolig mange fra de andre klubbene. Svein Tovslid sin Laverda sammen med Per Stian Tveit sin MC-simulator blei de store trekkplastrer. Holy Riders-flagget viste folk klart og tydelig hvor vi holdt til.

Det forsvant mange Bikerbibler, Power, flyers om Aust-Agdertreffet og info om avdelinga vår på denne MC-messen. Og vi fikk samtidig muligheten til å vitne for

noen. Dette resulterte i flere invitasjoner til treff, reportasje i nettutgaven til bladet Bike og også noen nye medlemmer. Vi i Telemark rågleder oss til hva Gud vil gjøre resten av sesongen. Stå på alle Riders!

Svein Tovslid (t.v.) og Jon Inge Hanger ved HR-standen på MC-messen i Porsgrunn. (foto: Bike)

Trust Him...

Tenk, en ny MC-sesong er her! Det er en glede å endelig kunne sende ut et nytt Power til dere med mye bra stoff! Håper du finner det interessant og inspirerende.

Mange år med MC-lappen har gitt opplevelsersrike erfaringer på forskjellige sykler både i inn- og utland. Når vi blir gamle skal vi få oss BMW, sa vi. Nå har det seg slik at Alfred har kjørt en BMW 800R en stund nå, og stortrives med den. En fantastisk sykkel - lett og leken på veien og med varme i hendlene. Alderen vår sier over 40, men det er like befriende på to-hjul nå som det kjentes for 20 år siden. Konklusjon: «Riding keeps you young! Don't count the years - make the years count!» Frihet er å være bundet til Ham som frigjør - Jesus Kristus!

Det er selvsagt en tid for alt, og vi går gjennom forskjellige årstider i livet vårt der det kanskje blir mindre kjøring enn før. Det viktigste er å leve livet der vi er. For eksempel en morgen å få leie en blid 2-åring i hånda ned trappa i pysjen... Det er et verdifullt øyeblikk i hverdagen!

Sesongen var på hell og vi skulle i bursdag en kveld et lite stykke unna. Hadde kjøpt en orkidé til vertinnen, uten å tenke på at det kanskje kunne bli en utfordring å få den med på sykkel. Vel, min kjære tok den i ryggsekken og kjørte avgårde med orkidéen stikkende ut på toppen. Og jeg kjørte bak på 1000R'n og holdt øye med hvordan det gikk. I 50-sonen gikk det bra, men da vi kom ut på E18 og farten økte, begynte jeg først å le for dette så komisk ut, mens like etter forstod jeg at dette ville nok ikke gå bra i det hele tatt. Den praktfulle hvite orkidéen hang ut av sekken. Plutselig la jeg merke til at de to stilkene ble støttet av to pinner. Jeg øynet et håp om at dette kunne gå bra likevel, selv om det ikke så slik ut. Ufattelig nok så utholdt orkidéen den stormfulle MC-turen og stod nesten enda mer praktfull etterpå.

Dette ble en tale for meg, om viktigheten av de to pinnene som kan være et bilde på forbedere. Mennesker som er villig til å stå med i bønn for andre som opplever en opprivende storm i livet sitt. «Vær glade i håpet, tålmodige i trengselen, utholdende i bønner.» (Rom 12,12) Ikke gi opp - fortsett å be!

Våren er på mange måter den mest fantastiske årstiden. Motorsyklene kommer ut av dvale og livet bryter fram. At en nedbøyd hekk, overlesset med snø på vinteren, reiser seg opp igjen og spirer fram friske skudd fra noen tilsynelatende tørre greiner - det er bare ét av naturens mirakler i Guds skaperverk! Noen forfulgte kristne fra undergrunnskirken i Kina sier: «Vi er som bambusen - når vi blir skåret ned, vokser vi opp igjen, høyere og sterkere.» Det handler om å lære å stole på Gud vår Far midt i de tøffe tak i livet. Det kommer alltid en vår... «Velsignet er den mann som stoler på Herren og setter sin lit til Ham. Han er lik et tre som er plantet ved vann og strekker røttene mot bekken. Det frykter ikke når heten kommer, men står der med løvet grønt. Det sturer ikke i tørketider og holder ikke opp med å bære frukt.» (Jer 17,7-8)

Ønsker dere alle en fantastisk MC-sesong!

Anne Skaiå

Innhold:

- Årsmøtehelg i HR MC: Sesongen 2012 innvia på beste måte... v/Oddmund Solheim s. 2
- Holy Riders MC Telemark & MC-messen i Porsgrunn v/Jon Inge Hanger s. 2
- Annes redaksjonshjørne: Trust Him... v/Anne Skaiå s. 4
- Presidentens hjerte: Kall & identitet v/Rune Enstad s. 5
- Jeg levde et dobbeltliv inntil noe skjedde i kaffeteltet på Norgestreffet i 2009 v/Anne Skaiå s. 6
- Til Trollrally med pastoren bakpå v/Terje Govertsen s. 11
- Nytt fra sentralstyret i HR MC v/Vidar Johnsen s. 12
- The President's heart: Calling & Identity Translation: Vidar Johnsen s. 13
- Power Prayer v/Ann-Mari Helleve s. 13
- Oppturer og nedturer v/Jone Kalheim s. 14
- Turn or Burn v/Thomas Donner Oversatt av: Vidar Johnsen s. 18
- MC-mässan «På 2 hjul» i Göteborg v/Göran Linder s. 21
- MC ALPHA i avdeling Trøndelag v/Leif Lia s. 22
- Kalenderen 2012 s. 23
- HR MC i Vietnam og på Filippinene - Presidentbesøk i Asia v/Rune Enstad s. 24
- Bikers Church Midrand, South Africa: Ladies Breakfast Run v/Carli Furno & Kenau Psaros s. 25
- Vinterferien 2012 i Dubai - Called to the desert v/Anne Skaiå s. 26

Presidentens hjerte
(English version p. 13)

Kall og identitet

Det begynner å bli vel sent å skrive «godt nytt år», selv om dette er det første bladet i det nye året. Uansett, det meste av året ligger foran oss, og MC-sesongen er her. Selv har jeg hatt noen småturer på to hjul og kjenner jeg er veldig klar for mer!

Årsmøtet i Skien er tilbakelagt, og jeg sitter igjen med noen sterke inntrykk derfra. En ting er at vi gled temmelig problemfritt gjennom sakene, og sakslista var unngjørt god tid før middag kl 18.00. Det andre er et budskap som gikk igjen under hele helga der vi ble påmint både hvordan Holy Riders MC startet, og hva som er hensikten med klubben.

Å ha en identitet er veldig viktig! Selv om jeg ikke har vært med i klubben fra starten av, så har jeg forstått at det som var brannen i hjertet til de som startet, var å spre evangeliet i MC-miljøet, og vinne mennesker for Jesus. Vi ble også minnet på at denne klubben ikke er startet først og fremst av mennesker, men at det er Gud som har planlagt den og satt den i verk. Og sist, men ikke minst, Han har fortsatt planer for oss og vil bruke oss. Som sagt, å ha en identitet er veldig viktig, og at denne identiteten har røtter i det faktum at vi er kalt av Gud selv, og at Han har gitt oss et oppdrag. Kallet og oppdraget har ikke forandret seg, selv om noen av uttrykksformene og samlingsformene har gjort det. Vi ligger ikke lenger i telt ved Seljordsvannet på Pilegrimstreff, men har litt høyere komfortnivå med hytter og rom tilgjengelig. Vi er ikke lenger bare nordmenn med i klubben, men har fått tilflyt både fra Sverige, Tyskland, Russland og Ukraina. Gjennomsnittsalderen i klubben har steget betraktelig, noe som har skjedd også i MC-miljøet generelt. Det virker som deltakelse på treff rundt omkring er dalende, mens det vokser fram andre samlingspunkter, som for eksempel Tyrigrava, Vindfjellun flere lignende steder.

En ekte og oppriktig kjærlighet

Uansett hva som er under forandring, så er det noen ting som ikke forandres, nemlig det faktum at Gud har kalt oss og gitt oss et oppdrag: Å gjøre Jesu navn kjent og tilgjengelig blant mennesker. For vår del handler det først og fremst om motorsyklister; være tilstede med vest og ryggmerke, bygge vennskap og relasjoner, delta på andres arrangement og frimodig invitere til våre egne arrangement. Det er noen av virkemidlene våre. Vi skal ikke først og fremst løpe rundt og verve medlemmer, men gjennom vennskap og relasjoner bygge en tillit som åpner for muligheten til å presentere evangeliet.

Vi vil også fortsette å vektlegge forholdet til våre menigheter, og hjelpe mennesker inn i en levende forsamling for de eventuelt igjen «slippes løs» i MC-miljøet. Noen ganger kan det være vanskelig, og avdelingen selv må fungere som forsamling. Uansett er det viktig å fokusere på målet for det vi driver med, at mennesker skal få oppleve det vi selv har opplevd - et levende møte med verdens Frelser; Jesus Kristus!

Jeg gleder meg over denne sesongen og kjenner på mange forventninger. Jeg håper inderlig at det som allerede er sådd gjennom oss i MC-miljøet, snart skal bære frukt og høstes inn. Sagt i klartekst: At mennesker skal bli frelst. Jeg håper at ingen av våre venner skal kjenne seg som «prosjekter» som skal frelses, men at de gjennom oss skal oppleve en ekte og oppriktig kjærlighet som gjelder dette livet, og strekker seg like inn i evigheten. Gud velsigne deg denne sesongen!

Rune Enstad

<http://hrpresident.blogspot.com>

POWER

Organ for Holy Riders MC

Skann QR-koden og få HR-info.

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykelklubb med rundt 350 medlemmer fordelt på 14 avdelinger i Norge, 3 avd/grupper i Sverige og ca 9 avd./grupper i Tyskland som er eget nasjonalområde. Vi har også medlemmer i Russland og Ukraina. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. Klubben er åpen for alle, men for å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Klubbens hovedadresse
Holy Riders MC
Modalveien 8, 3215 SANDEFJORD
epost: info@holyridders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511

Klubbtelefoner
President: Rune Enstad
tlf.: 997 34 922
epost: president@holyridders.no
Visepresident: Øystein Trøen
tlf.: 974 74 214
epost: visepresident@holyridders.no

Medlemskontor og abonnement
Medlemssekr.: Anne Skaiå
tlf.: 924 32 374
epost: medlem@holyridders.no

Medlems-/Powerab.konto: 9365.05.79095
Adresseendring meldes avdelingsleder. Medlemskap:
Kr 1100 pr/år (ektefelle kr 550) + evt. lokal kontingent.

Power
Ansv.red.: Magnus Skartveit
tlf.: 412 07 873
Redaktør: Anne Skaiå
tlf.: 924 32 374
epost: power@holyridders.no
Trykk: Bjorvand & Skarpodde AS

Internett
Webmaster (teknisk): Vidar Solberg
tlf.: 958 68 493
epost: webmaster@holyridders.no
Offisiell webadresse for HR:
<http://www.holyriders.no/>

Kaffetelt, epost: kaffetelt@holyridders.no

HR MC Racing
Leder: Arild Brudeli
tlf.: 900 27 585
epost: racing@holyridders.no

Gavekonti
Klubbgever: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Lønnsgavefond, Power: 9365.05.79109
Lønnskompensasjon, HR: 9365.05.79117

Forsidebilde:
Torgeir Dahl (foto: Anne Skaiå)

Bakside:
Plakaten til årets Pilegrimstreff på Kvam.
(Utformet av Vidar Johnsen)

Jeg levde et dobbeltliv inntil noe skjedde i kaffeteltet på Norgestreffet i 2009

De fleste husker Norgestreffet 2009 på Evje. Pinsehelig og sommervær, med cirka 2500 MC-entusiaster og over 2000 sykler. Road Runners MC kan virkelig arrangere Norgestreff! Holy Riders var til stede med kaffeteltet der 50 medlemmer fra forskjellige avdelinger overnattet på treffet, og 20 kom på dagsbesøk. Søndag morgen 1. pinsedag var det andakt og liveband fra hovedscenen. Opplevelser og minner er mange etter en slik helg... Torgeir Dahl er en av dem som ikke reiste upåvirket hjem etter dette treffet.

P Av Anne Skaia

Vi er på besøk på Mosby i et varmt og trivelig hjem preget av en sprudlende familie på fire. Mamma og pappa, Thea på 9 1/2 og Daniel på 6 1/2 år. Gjestfriheten er stor og det er fint å være der.

Torgeir er i midten av en søskenflokk på tre og Linda er minst i en søskenflokk på fem. Begge har de vokst opp i et kristent hjem der pappa var pastor. Linda forteller at hun har bekjent seg som kristen og trodd på Jesus så lenge hun kan huske. Da hun var 13 år gammel var hun sammen med søsteren sin på en ungdom i Oppdrag-leir i Danmark der de hadde et Kings Kids-opplegg.

Linda: - En av kveldene der spurte de om det var noen som ville ta imot Jesus. Jeg tenkte at jeg er jo kristen, jeg har jo alltid vært kristen, men jeg hadde aldri sagt direkte «Ja Jesus, jeg vil ta imot deg.» Så det gjorde jeg faktisk den kvelden. Jeg sier jeg har vært en kristen hele livet, men fra da av - da jeg var 13 - tok jeg et bevisst valg om å følge Jesus i livet mitt.

Mannen i mitt liv

Hvordan vil dere beskrive hverandre? (nevnt for eksempel 3 positive ting)

Torgeir: - Ja, det er ikke vanskelig å beskrive Linda. Hun er veldig snill. Hun er veldig god med ungene. Så er hun veldig skjønn!

Linda: - Torgeir er en veldig god mann. Han er gjennomtenkt, synes jeg, litt mer enn meg. Han er moden i det å være rasjonell. Han er flink til å ta avgjørelser. Og veldig flink med ungene.

Hvordan ble dere kjent?

Linda begynner å synge: - «Første gang æ så dæ...» Da var vi på kortur. Vi hadde sett hverandre før i Betania, men da var jo han 15 og jeg var 21 og det var liksom ikke helt aktuelt. På denne korturen oppdaget jeg hvilken utrolig skjønn gutt han var. «Hva tenkte du?» sier Linda og ser på Torgeir med et lurt smil.

Torgeir: - Jeg tenkte vel litt på alderen jeg også. Hallo! Men etter hvert gjorde jeg ikke det. Hun ble ei enormt god venninne og vi hadde det skikkelig okey sammen.

Linda: - Så jobbet vi sammen på McDonalds og der skjedde det mye rart, utbryter Linda og ler. Der pratet vi masse mens vi jobbet og ble virkelig godt kjent og gode venner. Jeg tenkte fremdeles da at han var altfor ung, men jeg klarte ikke å slå han fra meg. Jeg tenkte på noe mor hans sa, at nå måtte Torgeir være forsiktig. Kanskje hun følte at jeg lekte litt med han på en måte. Det fikk meg til å tenke at - wow - hvis jeg virkelig skulle gjøre dette så skulle det være gjennomtenkt og for livet ut. Jeg husker en slalomtur til Østerrike med Betania der vi fikk kommentarer på når vi skulle bli sammen.

Hallo, tenkte jeg. Men så var det vel så åpenlyst da vi hang så mye sammen som vi gjorde.

Torgeir: - Vi kom sammen da jeg var 18. Da ble jeg nærmest helten på skolen som hadde dame på 24. Det var jo konge!

Linda: - Jeg hadde aldri vært sammen med noen før. Torgeir er mannen i mitt liv!

Torgeir: - Etter dette ble det aldri noe mer fokus på alderen.

- Annet enn det som din forlover nevnte i talen i bryllupet, sier Linda.

Torgeir: - Ja, da jeg spurte en kamerat om å være min forlover sa han ja, men utbrøt: Hvorfor i all verden skal du gifte deg nå? Du er jo bare 20... Og da svarte jeg: Jeg må jo gifte meg med henne før hun blir for gammel. Og dette drog han fram i talen framfor alle.

MC-lappen 2007 - ble med i Shadow Owners Club

Linda har vært uviten om at det alltid har vært en drøm for Torgeir å ta lappen på sykkel.

- Det er litt vittig, sier Linda. Han har i grunnen aldri fortalt meg om den drømmen.

Torgeir: Det var vel spesielt i tenår-

ingsalderen i mopedtiden at drømmen vokste fram. Jeg tenkte at skal jeg ha lappen, så skal jeg også ha sykkel. Så traff jeg Linda og andre ting ble prioritert. Helt til jeg fikk muligheten til å ta lappen i 2007. Da eide jeg en Suzuki Intruder 750 83-mod som jeg solgte igjen etter 3 måneder.

Hvorfor meldte du deg inn i Shadow Owners Club?

Torgeir: - Det er egentlig bare en merkeklubb. Da jeg kjøpte en Shadow fant jeg hjemmesiden deres på nett, fikk kontakt med noen i klubben og ble invitert til treff på Grebbestad i Sverige. Da ble dette et miljø jeg begynte å gå i. Jeg hadde ingen kamerater som hadde sykkel da jeg tok lappen.

Hvor møtte dere Holy Riders-folk første gang?

Linda: - Jeg husker jeg mottok en BikerBibel på en messe i Sørlandshallen for noen år siden...

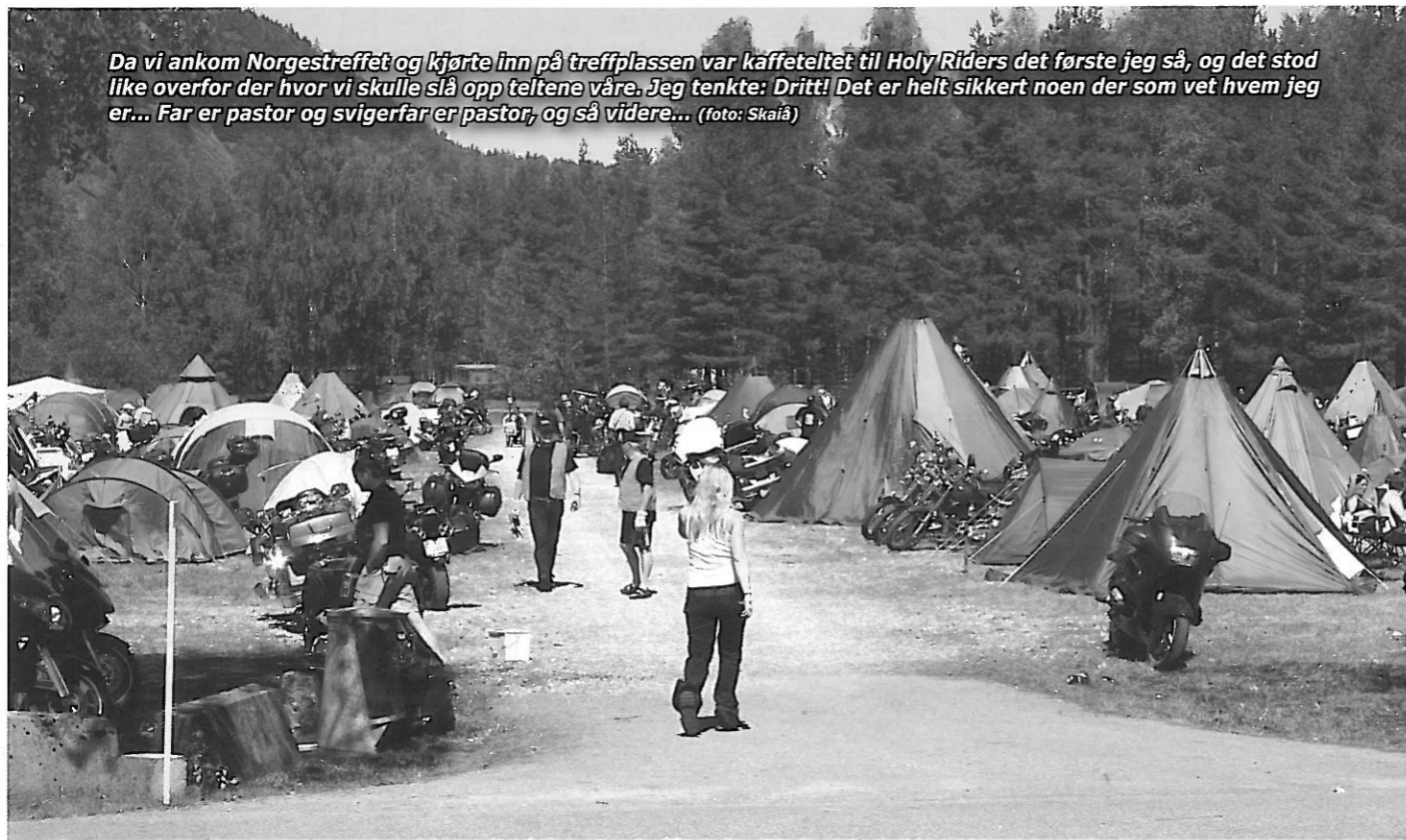
Så bra å høre at du mottok BikerBibelen der, Linda! Denne messen var i januar 2003 der MC-importørene og utstyrsleverandørene i Norge var til stede. Vi i HR fikk «go-for-it»

forts. neste side!

Vi kom sammen da jeg var 18. Da ble jeg nærmest helten på skolen som hadde dame på 24. Det var jo konge!

(foto: privat)

Da vi ankom Norgestreffet og kjørte inn på treffplassen var kaffeteltet til Holy Riders det første jeg så, og det stod like overfor der hvor vi skulle slå opp teltene våre. Jeg tenkte: *Dritt!* Det er helt sikkert noen der som vet hvem jeg er... Far er pastor og svigerfar er pastor, og så videre... (foto: Skaiå)

av Ove Juliussen til å ha BikerBibel-stand på Ove's Yamaha sin stand. BikerBibelen var blitt lansert på Norgestreffet/Pilegrimstreffet i Sandnes året før.

Torgeir: - På et møte i Sarons Dal en sommer der du sang, Linda, husker jeg vi så Holy Riders. Mange fra klubben kjørte sykklene inn i møtehallen og frem til scenen, og noen delte vitnesbyrd... Tror det var i 2007... Men den aller første gang jeg hørte om HR var gjennom Tom Fagermoen. Jeg vokste opp sammen med broren hans. Jeg husker da han hadde meldt seg inn i en motorsykelklubb, og det var Holy Riders. Det må jo ha vært helt i oppstarten av avd. Ytre Østfold. Da jeg selv tok lappen mange år etter husker jeg min søster sa til meg at da skulle vel jeg også melde meg inn i Holy Riders.

Linda: - Ja, det var det første jeg også tenkte!

Torgeir: - Jeg tenkte nei... Dette var i den tiden jeg gikk med maske.. Det var ei tøff tid. Jeg gjorde mange dumme ting.

Jeg kjente meg så vanvittig fordømt

Torgeir: - Min mor døde i 2005 på bursdagen min. Jeg ble ordentlig sint på Gud. Vi gikk i menigheten, og alle var der rundt meg, bortsett fra Gud, følte jeg. Akkurat i denne tiden byttet jeg jobb, og der var det et litt røft miljø med festing. De ble mine nye kollegaer og venner. SHOC-klubben var også veldig glad i festing, så det ble forferdelig mye av det, egentlig. Så ble det å ta på seg maska på søndag. Det

er bakkdelen med å være pastorsonn. Folk har veldig lett for å sette deg i bås. Det merket jeg spesielt i den tiden der. Alle visste at jeg hadde mistet min mor. Men det var også det de visste. De visste ikke alt det andre jeg styra med som var vanskelig. Så tror jeg da at folk lett kunne ta som en selvfølge at jeg hadde det tross alt bra etterhvert. Men det hadde jeg ikke.

«Jeg låste meg inne i meg selv. Jeg ville ikke såre noen. Jeg har aldri fornektet Gud. Jeg har alltid hatt troa. Men jeg levde et dobbeltliv. Jeg ble egentlig litt primus motor for festene. Nesten konstant gikk jeg med dårlig samvittighet. Jeg følte meg som en dritt.»

- Jeg husker noen gangen jeg var på byen og møtte noen fra menigheten. De så at jeg ikke var helt edru. De sa ikke så mye, men så er det noe med måten de ser på meg på som gjorde at jeg kjente meg så vanvittig fordømt. Og da fikk jeg det bare mer og mer oppi halsen det med å være kristen.

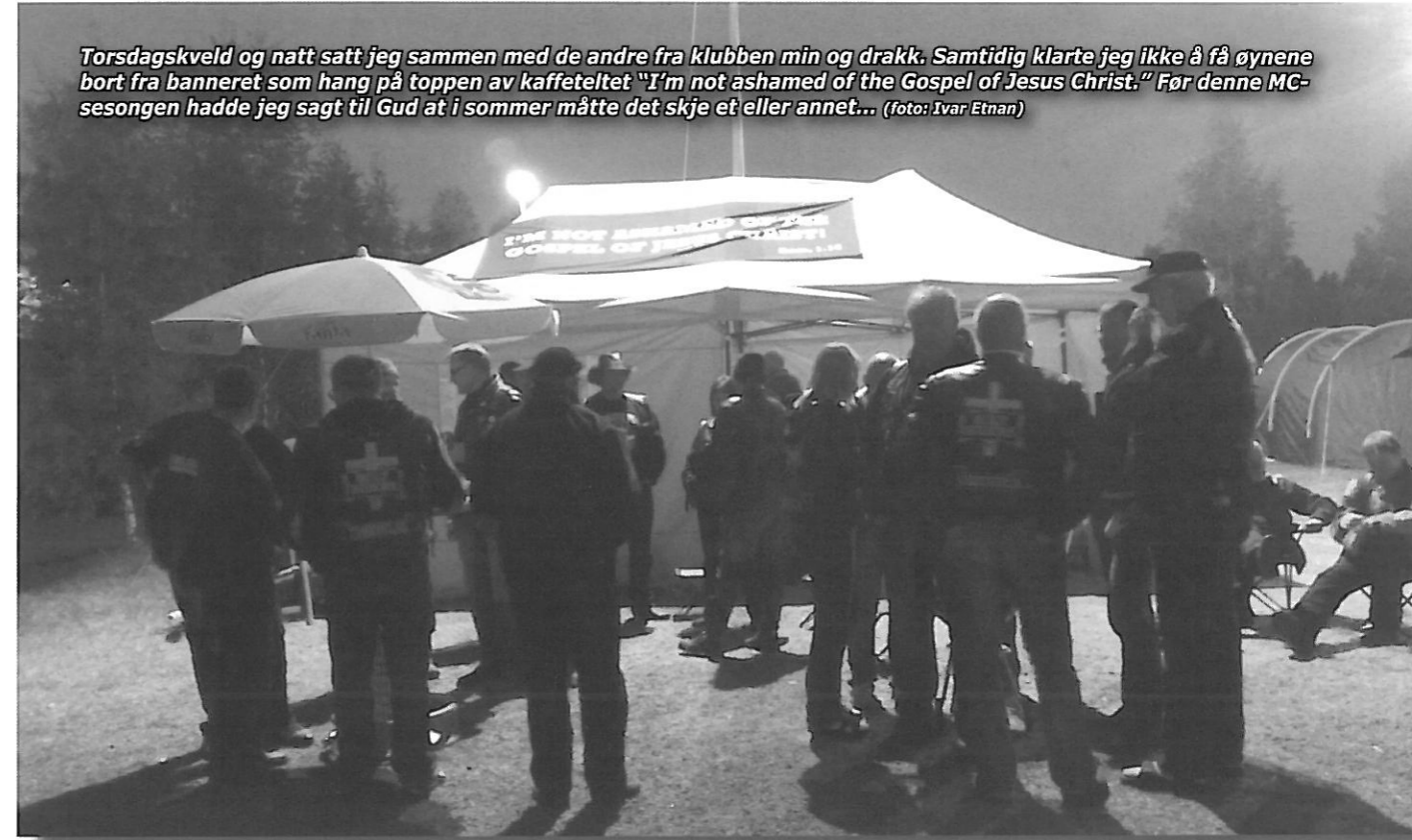
Dere hadde vært gift i 7-8 år da. Hvordan hadde dere det?

Linda: - Jeg tror ikke jeg visste hvor ille Torgeir egentlig hadde det. Vi snakket kanskje ikke så dypt om ting. Jeg merket selvfølgelig at i perioden etter moren hans døde så ble livet kjipt for ham og det gikk nedover. Men vi måtte liksom bare prøve å holde hodene over vann på grunn av ungene.

Torgeir: - Jeg låste meg inne i meg selv. Jeg ville i alle fall ikke såre noen. Jeg har aldri fornektet Gud. Jeg har alltid hatt troa. Men jeg levde et dobbeltliv. Jeg ble egentlig litt primus motor for festene. Nesten konstant gikk jeg med dårlig samvittighet. Jeg følte meg som en dritt.

Først irritert over å se kaffeteltet

Torgeir: - Onsdag før Norgestreffet på Evje i 2009 skulle SHOC-klubben komme hjem til oss og overnatte. Linda og ungene var ikke hjemme. Det ble fest fra onsdag til torsdag. Utpå dagen på torsdagen kjørte vi sammen mot Evje og jeg viste dem noen fine MC-veier. Da vi ankom Norgestreffet og kjørte inn på treffplassen var kaffeteltet til Holy Riders det første jeg så, og det stod like overfor der hvor vi skulle slå opp

Torsdagskveld og natt satt jeg sammen med de andre fra klubben min og drakk. Samtidig klarte jeg ikke å få øynene bort fra banneret som hang på toppen av kaffeteltet "I'm not ashamed of the Gospel of Jesus Christ." Før denne MC-sesongen hadde jeg sagt til Gud at i sommer måtte det skje et eller annet... (foto: Ivar Etnan)

teltene våre. Jeg tenkte: *Dritt!* Det er helt sikkert noen der som vet hvem jeg er... Far er pastor og svigerfar er pastor, og så videre. Om det ikke var nok at jeg møtte dem da jeg var på byen, så skulle jeg møte dem her også. Jeg ble først egentlig veldig irritert.

- Mens vi holdt på å slå opp teltet i den forferdelig harde grusen, så kom en fra Holy Riders ned og spurte om jeg ville låne en hammer. Så gikk han. Torsdagskveld og natt satt jeg sammen med de andre fra klubben min og drakk. Samtidig klarte jeg ikke å få øynene bort fra banneret som hang på toppen av kaffeteltet «I'm not ashamed of the Gospel of Jesus Christ.»

- Før denne MC-sesongen hadde jeg sagt til Gud at i sommer måtte det skje et eller annet...

- Jeg ble sittende lenge der jeg satt, men utpå kvelden tok jeg turen oppom kaffeteltet så fikk de bare tenke og si det de ville, tenkte jeg. Han som hadde lånt meg hammeren kom bort. Han kjørte også Shadow så vi stod der og pratet sykkel og jeg fikk en kopp kaffe. Det skjedde i grunnen ikke så mye mer den kvelden, men det ble en connection. Det var ingen der i kaffeteltet - ikke en eneste- som hadde et skjevt blick mot meg. Flere av dem hadde jeg sett før, men ingen av dem så ned på meg. Det gjorde sterkt inntrykk! Jeg gikk og la meg litt småfull og tenkte så det knakte - denne første kvelden på treffet.

- Etterpå fikk jeg kommentarer fra klubben min at jeg måtte ikke være for mye der oppe i HR-leiren. De syntes jeg hadde vært der litt for lenge.

Den kjærligheten gjorde enormt sterkt inntrykk

Utpå fredagen kjørte Torgeir hjem og hentet Linda, og de kunne nyte det strålende og varme været på treffet sammen.

Torgeir: - Så var det det at vi i klubben satt så fryktelig nærme kaffeteltet til Holy Riders og det var ikke til å unngå å legge merke til. Kvelden kom og jeg gikk hen dit igjen. Da kom det en stor mann bort til meg og tilbydde meg kaffe. Jeg hadde i grunnen aldri en ordentlig samtale med noen der i kaffeteltet. Og det opplevdes egentlig veldig godt - bare det å få lov til å være der.

Torgeir blir plutselig stille og tankefull mens vi sitter der i stua på Mosby. Og han blir rørt til tårer og fortsetter...

Torgeir: - Men den kjærligheten jeg kjente der iblant dere, at ikke det var noen fordømmelse og at ingen så ned på meg - det gjorde enormt sterkt inntrykk på meg! Jeg fikk utvekslet telefonnummer med en person der. Han spurte om jeg ville komme på en klubbkveld.

Hvordan opplevde dere søndagen på trefret med andakt og liveband fra hovedscenen?

Torgeir: - Vi fikk ikke med oss søndag morgen på treffet, for vi måtte hjem til barnevaktan.

Linda: - Jeg tenkte at jeg hadde veldig lyst til å høre hva det var, og må innrømme jeg hadde en blanding av skepsis og nysgjerrighet til hva som skulle skje fra scenen den morgenen. Men så hadde vi jo en unnskyldning for ikke å være der, for vi måtte jo hjem til barnevaktan.

Torgeir: - Hva vi hadde lagt merke til denne helgen var at Holy Riders MC var den mest synlige klubben på treffet.

Torgeir: - Kommunikasjonen mellom Linda og meg var ikke den beste på den tiden. Hverdagen gikk nesten av seg selv med jobb og unger. Jeg sa til Linda at jeg var blitt invitert med på klubbmøte hos Holy Riders en kveld. Linda ble veldig glad for det.

Et mål for øyet: Få begge beina plantet på rett sted

Første onsdag etter Norgestreffet hadde Torgeir avtalt å møte to fra Holy Riders MC. Han skulle kjøre sammen med dem til klubbmøte på Rosseland Bedehus som ligger mellom Søgne og Kristiansand. Her har HR et trivelig klubblokale med sykkelparkering og benker utenfor. Torgeir hadde et mål for øyet for denne kvelden og det var å få begge beina plantet på rett sted...

Torgeir: - Jeg husker ikke noe av det som ble sagt eller gjort på dette klubbmøtet. Det eneste jeg satt og håpet på var at en av dem som var der skulle spørre om noen ville bli bedt for. Men møtet ble ferdig uten at det skjedde. Der forsvant muligheten for meg, tenkte jeg. Det var ikke slikt jeg hadde sett for meg kvelden skulle ende. Jeg var en av de siste som ble igjen, og da var det plutselig en person der som sa til meg: Skal vi be for deg? Jeg sa JA med gråten i halsen. De ba så inderlig for meg. Og der og da fikk jeg lov til å overgi meg på nytt til Jesus med hele meg. Jesus møtte meg med åpne armer og med en ubeskrivelig nåde og kjærlighet.

forts. neste side!

Hvordan har dette påvirket deres ekteskap og familieliv?

Torgeir: - Før gikk vi på autopilot. Vi eksisterte nok mer enn vi levde. Det som betyr mest for oss i dag er ekteskapet og familien. Ingen vet hva som hadde skjedd hvis ikke Jesus hadde grepet tak i mitt liv og hvis ikke jeg hadde valgt å omvende meg til Ham på nytt. Dette var absolutt et riktig steg for meg! For min del har det vært utrolig godt å kunne slippe å leve et dobbeltliv. Jeg kan være meg selv fullt og helt. Fokuset i familien vår og i hjemmet vårt er helt annerledes nå enn det var før. Nå er det Jesus! Det har også betydd mye for meg når arbeidskollegaer kommer og sier at de ser en positiv forandring i livet mitt.

Familien Dahl gleder seg til ny MC-sesong

Torgeir: - Første sesongen sammen med Holy Riders var helt spesiell, for jeg hadde ikke hatt gode kristne venner på mange år. Venner jeg kan være meg selv sammen med, som jeg kan dele ting med, gråte sammen med, kjenne livsgleden sammen med og det å kunne si at vi er glad i hverandre og mene det fra hjertet. Og ikke minst ha samme interesse og lidenskap for å kjøre sykkel og være på veien for Jesus blant MC-venner! Det er stort!

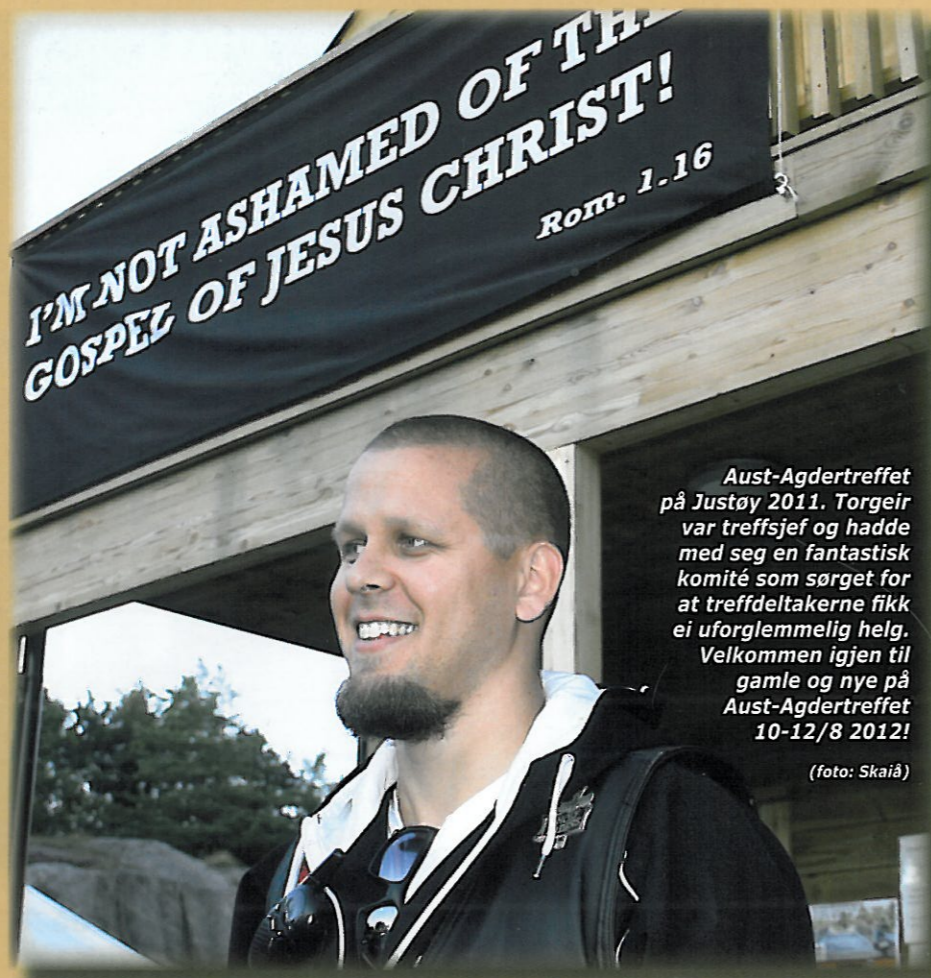
Linda: - Barna gleder seg veldig til MC-sesongen. På vinteren har Torgeir bilen, mens jeg tar bussen til jobb. Når MC-sesongen starter bruker jeg bilen, mens han kjører sykkel. «Flott, da skal jeg sitte på med pappa» sier Thea.

Hvordan ser deres familier på det at dere er med i HR?

Torgeir: - Det tok litt tid tror jeg før min far skjønnte hva dette var for noe, og hvor mye det egentlig betydde for oss. Vi har jo fått kommentarer på at vi bruker så mye tid på dette, men det er jo fordi de ser på det å kjøre sykkel som en hobby - de ser ikke alltid nødvendigvis at vi står i en tjeneste. Men nå etter en tid opplever vi støtte og forståelse for det vi driver med. Det som er med på å gjøre det mulig for oss å være ute i felten er faktisk deres hjelp og støtte på forskjellig vis. De er med på noe stort som vil få betydning for evigheten. Måtte de se det. Det handler om å gripe visjonen!

Linda, hvordan opplever du å synge på MC-arrangement, som på pizzakvelden i Søgne?

Linda: - Det er veldig gøy! Det var noe jeg gledet meg veldig til! Jeg vet at jeg skal ikke synge for å underholde. Har alltid kjent at jeg har en tjeneste i en menighet, lede lovsangen og få folk inn i tilbedelse. Samtidig merker jeg at det er spennende å synge for ikkekristne også. I alle sammenhenger har folk kommet til meg og sagt: Å, du må synge, du må synge, Linda! Men slik var det ikke her i klubben. Det var ingen som spurte meg om å gjøre noe. Det var så godt! Jeg fikk den tiden jeg trengte til å bare kunne være tilstede. Og på en måte vokse inn i det på nytt...

Aust-Agdertreffet på Justøy 2011. Torgeir var treffsjef og hadde med seg en fantastisk komité som sørget for at treffeltakerne fikk ei uforglemmelig helg. Velkommen igjen til gamle og nye på Aust-Agdertreffet 10-12/8 2012!

(foto: Skaiå)

Framtidsdrøm

Torgeir: - Som familie vil vi gå sammen der Gud leder oss. Når vi har vært på Aust-Agder-treffet eller Pilegrimstreffet og ungene har fått t-skjorte eller HR-hettegenser, så er det rett på skolen med t-skjorta og genseren og de forteller så frimodig om hva de har vært med på. Det er

herlig! De er ikke flau. Måtte vi voksne heller ikke skamme oss over evangeliet om Jesus som er en Guds kraft til frelse for alle som tror! Halleluja!

Julen 2012 planlegger familien Dahl å dra på DTS (Discipleship Training School) til Hawaii.

Linda sang to sanger av Casting Crown på pizzakvelden i Søgne i 2011. Hun synger ikke for å underholde. Sangen formidler hun fra hjertet, til velsignelse for våre MC-venner.

(foto: Skaiå)

Linda & Torgeir Dahl

Alder: Linda (40) og Torgeir (34)

Sivilstatus: Linda og Torgeir giftet seg 30. mai 1998. De har 2 barn, Thea på 9 ½ år og Daniel på 6 ½.

Bosted/opprinnelig fra: Linda kommer fra Sødal i Kristiansand og bodde der til hun var 10 år. Deretter flyttet familien til Stjørdal og bodde der i 5 år og så til Stathelle, før de kom tilbake til Kristiansand. Torgeir ble født i Kristiansand i 1978 og de to første leveårene bodde han og familien i Lyngdal der pappa var pastor. Oppveksten hadde han i Råde i Østfold der de bodde i 11 år.

Yrke: Linda tok handelsskolen og gikk på Livets Ord Bibelskole i Sverige. Hun er frisør av yrke, men de siste 10 år har hun jobbet på sykehus som legesekretær. Torgeir er rorlegger.

Tidligere jobbet han i barnevernet med rusungdom. Jobber nå i National Oilwell Varco som sales manager.

Sykkel: Torgeir kjører en Suzuki Intruder 1800. **Menighet:** Betania Kristiansand (De Frie Ev. Forsamling)

Klubb: Holy Riders MC avd. Sørlandet. Torgeir mottok HR-ryggmerket på årsmøtet på Bru i februar 2011.

Herr og fru Dahl (foto: privat)

Til Trollrally med pastoren bakpå

Våren 2011 kom Torgeir og spurte om jeg ville være med på tur, nærmere bestemt til Trollrally. - JA, sa jeg, uten å vite hva det var, vel vitende om at jeg selv ikke hadde lappen på sykkel, og uten å egentlig sjekke om siste helgen i august var ledig.

P Av Terje Govertsen

Linda og Torgeir er ekte vare! Slik jeg kjenner dem, er det noe solid og ekte over dem som du bare blir utrolig glad i. De er trofaste, pålitelige og alltid i godt humør. Det er merkbart at Jesus er nr 1 i livene deres, i familien og i hverdagen. De betyr mye for mange mennesker, for menigheten og Holy Riders. Og ikke minst betyr de mye for evangeliet, der de gjennom sine liv redder mennesker for evigheten.

Jeg har lenge hatt stor respekt for Holy Riders, og har jo hørt om spennende opplevelser på treffene, om kaffeteltet, de gode samtalene, svettelukta i teltene og egg og bacon til frokost. Jeg bare måtte si ja til invitasjonen, og når jeg i tillegg fikk sitte på med Torgeir, ja da var alt greit.

Jeg kunne skrevet mye om denne helgen, da jeg for første gang var med på MC treff med gutta. Opplevelsene og inntrykkene var så mange at jeg fremdeles ikke er ferdig med å fordøye dem.

Jeg er velsignet med ganske bra helse, og blir sjelden så syk at jeg må holde meg borte fra det jeg har planlagt å

gjøre. To dager før avreise til Trollrally ble jeg syk, og det så ikke lovende ut. Feber var stigende, og kvelden for vi skulle dra, meldte jeg på SMS til Torgeir at det så mørkt ut, men at jeg ville ta endelig avgjørelse morgenen etter. Da svarer han enkelt: *Bli frisk i Jesu navn! Snakkes senere, Be blessed!*

Stor mann, stor motorsykkel, stort hjerte

Jeg ble med, og en av mine største og mest opplevelsrike reiser ble gjort. Jeg har i mine tidligere jobber fått reise litt og oppleve mye spennende, men ingenting slår denne helgen. Det å få være med Torgeir og kameratene hans, det å få se hvordan de motte mennesker, hvordan de enkelt og ekte forkynte evangeliet, det å få oppleve kjærlighet og varme, og ikke minst se hvilken respekt de har i miljøet, gjør meg ydmyk. For et misjonsarbeid! For en gjeng!

Den første av kameratene til Torgeir jeg møtte, var Halvor. Stor mann, stor motorsykkel, stort hjerte - Jesus bare lyst ut av han også! Så der stod jeg, på Homstean, iført varm kjøredress, hjelm i hånda, feber på retur, midt mellom to Jesus'er som nå skulle be. Vi

skulle på tur, og det var helt naturlig at vi stod på tunet der og holdt rundt hverandre og ba.

Jeg hadde vært på tur i en liten time, og allerede opplevd Jesu nærvær så tydelig. Dette var spesielt, og jeg hadde på følelsen av at det ikke ville være den eneste gangen jeg kom til å føle det slik denne helgen. Og slik ble det. Jeg fikk jo møte resten av den fantastiske gjengen, Alfred, Audun, Steinar, Erik, Anders og Hansi m.fl. Jeg fikk se hvordan dere hjalp mennesker, hvordan Jesus berorte mennesker, hvordan Guds Fred var merkelig.

Tusen takk for at dere viste meg det fantastiske arbeidet deres, takk for at dere slapp meg inn i lavvoen, takk for fellesskapet. Jeg vil fortsette å be for dere, be om at Gud skal velsigne denne sesongen, at dere skal få vandre (kjøre) i de gjeminger som Han har lagt ferdige for dere, at mennesker også i år skal gå over fra evig død til evig liv, på grunn av deres tjeneste.

Og en eller annen gang kommer jeg meg kanskje på treff igjen. Kanskje på egen sykkel, så Torgeir slipper å kjøre på ett hjul neste gang. For det var nesten slik det var, med 100 kg ekstra bakpå :)

For oss med bensin i blodet har våren kommet velsignet tidlig i år – tidlig nok til at første sentralstyremøte etter årsmøtet, avholdt første helg i mars, ble avbrutt av drømmende hysjing hver gang et motorbrøl fra tørre veier og vårsol utenfor trengte inn i stua der vi satt. Som det fokuserte styret vi er, klarte vi likevel også å samle oss om de mer organisatoriske tingene.

Nytt styre, nye roller

Etter 12 år i sentralstyret avsluttet Bent Risøy sin lange, trofaste og omfattende gjerning som visepresident, økonomiansvarlig og medlemssekretær. Takk, Bent, for den enorme innsatsen! Et ansikt som ikke er helt nytt på sentralstyrets møter, men som nå også er innvalgt som sentralstyrerepresentant, er Anne Skaiå – velkjent i sentralstyret fordi hun gjennom mange år som ansatt Powerredaktør har vært tilstede på de fleste styremøtene. Helt ny ut av forpakningen kommer dessuten Stein Arild Øye til på første varaplass, et trivelig bekjentskap – velkommen! I tillegg utløp Lasse Larsson og undertegnede sine styreperioder – begge ble gjenvalgt for nye to år.

Det knyttet seg en ikke helt ubetydelig mengde spenning til hvordan de mange ledige oppgavene i styret skulle fordeles, men det viste seg at det vi tror er veldig gode løsninger allerede ventet i kulissene. Følgende utgjør dermed sentralstyret i 2012, og dette er konstituering og regionansvarsfordeling (ansvar for kontakt med og oppfølging av avdelingsledere og gruppeledere innenfor et gitt område):

- **Rune Enstad** (sittende) President.
- **Øystein Trøen** (sittende) Visepresident og treffsjef.
- **Bernt Frustøl** (sittende) Økonomiansvarlig.
- **Anne Skaiå** (nyvalgt) Medlemssekretær. Regionansvar Nord og Vest.
- **Magnus Skartveit** (sittende) Ansvarlig redaktør. Regionansvar Sør.
- **Lasse Larsson** (gjenvalgt) Styremedlem. Regionansvar Sverige.
- **Vidar Johnsen** (gjenvalgt) Sekretær. Regionansvar utland unntatt Sverige.
- **Stein Arild Øye** (nyvalgt) Varamann, rekvisitaansvarlig. Regionansvar Oslofjord.

Åpent avdelingsledermøte

Som vanlig siste helg før palmesøndag (og på høsten i uke 42) er det avdelingsledermøte. Antakelig leser du dette først etter at dette møtet har vært, men la oss likevel minne om at disse møtene er åpne for alle HR-medlemmer. Samlingene kunne like gjerne hett inspirasjons-samlinger, for det er alltid mye og god, relevant undervisning på disse møtene, i tillegg til de praktiske tingene som blir tatt opp. Vi i sentralstyret legger imidlertid stor vekt på å holde mengden med informasjon og anliggender fra vår side kort, slik at det blir mye tid til at avde-

lingene kan utveksle erfaringer og ta opp ting de er opptatt av – både formelt og uformelt.

Det er forventet at avdelingsstyrene stiller med 1-2 styremedlemmer, helst avdelingsleder og én til, men møtene er åpne, og vi håper at dette kan bli små oaser som mange kommer på, før og etter sesongen. Noen avdelinger har «oppdaget» dette og stiller mannsterke (fortsett slik!), andre hender det litt for ofte at vi savner.

Ryggmerke for unge

På årsmøtet var ryggmerke for unge en «het potet». Flere på årsmøtet stilte seg skeptiske til å la barn og unge bære ryggmerker, selv om merkene ville være tydelig forskjellige fra klubbens vanlige ryggmerke. Det fremgikk imidlertid at det var tanken på ryggmerke slik vi i MC-miljøet gjør det på egne MC-vester som man syntes var betenkelig, mens det å lage egne barne- og ungdomslogoer til bruk på caps, T-shirts osv. var uproblematisk. Til slutt ble hele saken skjøvet frem til neste årsmøte, der sentralstyret ble bedt om å legge fram mer konkrete retningslinjer for ryggmerkeordningen for barn og unge, slik at årsmøtet kunne vurdere ordningen. Pengene som var avsatt på budsjettet for å utforme logoen ble imidlertid innvilget, slik at et ferdig utkast kunne presenteres på neste årsmøte.

Når sentralstyret på nytt behandlet saken etter årsmøtet, ble det klart at egentlig ingen representanter hadde sterke meninger om at logoen skulle benyttes som et regulært MCryggmerke på vest. Derfor ble det også besluttet at sentralstyret ikke kommer til å være pådriver for å bruke logoene som blir utformet som ryggmerke, men heller utforme logoen med tanke på bruk på caps, T-shirts og annen rekvisita. Sentralstyret kommer derfor heller ikke til å legge fram logoen som forslag til barne- og ungdomsryggmerke på kommende årsmøte (et slikt ønske kan selvfølgelig eventuelt fremmes av medlemmene på vanlig måte for årsmøtesaker). Info om logoenes utforming og rekvisita som tas fram med logoene, blir selvfølgelig behørig presentert etter hvert som de blir tilgjengelige.

Nye koster...

Også i bønneringen har det vært et rolleskifte. Lisa Tjomslund som har ledet arbeidet de siste årene avsluttet både bønnerings- og klubbmedlemsskap ved årsskiftet. Takk for en kjempeinnsats i en av klubbens absolutt viktigste virkegrenner, Lisa! Å finne en ny leder til bønneringen har vært noe mer enn å oppfordre de som er villige til å melde seg – sentralstyret har bedt Gud om å lede oss til rette vedkommende. Denne prosessen er nå avsluttet, idet Ann-Mari Helleve fra

It's getting late for wishing a «happy new year,» albeit this is the first edition of the magazine in the new year. Nevertheless, most of the year still lies ahead, and a brand new riding season is at our doorstep. Myself, I have already had a couple of short rides on two wheels already, and I am very ready for more!

The annual meeting in Skien lies behind us, and I am left with some strong impressions. One thing is that we pretty smoothly got through all the cases – the agenda was fully dealt with well before dinner at 6 PM. The second thing is a message that repeatedly surfaced throughout the weekend, where we were reminded both how the club started and what the purpose of it is.

Having an identity is very important. Even though I was not part of the club from the very start, I can see that the fire in the hearts of those who started it all was to spread the gospel among bikers, winning people for Jesus. We were also reminded that this club is not primarily started by people, but that God has planned it and put it to action. Lastly but not the least, he still has plans for us and wants to use us. As I said, having an identity is very important, and that identity has its roots in the fact that we are called by God himself – he has given us a mission. His calling and his mission has not changed, even though some of our ways of expressing it and how we gather have. We no longer sleep in tents at lake Seljordsvann on our Pilgrim's rallies, but have advanced to a somewhat higher level of comfort with cabins and rooms available. We are no longer just Norwegians in the club – Sweden, Germany, Russia and Ukraine have all been added. Our average age in the club has risen significantly, which is also happening in

the rest of the biker's scene. It seems like rally attendance is decreasing all around, whileas other meeting points grow up; places like Tyigrava, Vindfjelltun and other similar places. (Translator's note: Those are well known afternoon ride meeting points for bikers)

Regardless what changes, some things do not, like the fact that God has called us and given us a mission to make the name of Jesus known and accessible to people, to us primarily bikers. Being present with vests and colors, building friendship and relations, attending the events of others and baldly invite to our own events. Those are a few of our tools. We are not primarily running around recruiting members, but through friendship and relations we build up trust that opens for opportunities to present the gospel. We also want to continue emphasizing the relation to our churches and help leading people into a living congregation, before they eventually are «let loose» again in the biker's scene. Sometimes this can be hard, and the chapter itself must function like a congregation. Anyway, it is important to focus on the goal of everything we do, that people may experience what we have experienced, a living encounter with the savior of this world, Jesus Christ.

I am looking forward to this season and I have a lot of expectation. I sincerely hope that what has already been sown through us among the bikers will soon bear fruit and be harvested, or in clear print, that people are getting saved. I hope that none of our friends will feel like our «saving projects», but that they through us will experience a genuine and sincere love that covers this life and stretches on right into eternity. God bless you in the season ahead!

Brotherly greetings, Rune Enstad. <http://hrpresident.blogspot.com>

avd. Vestfold nå trer inn som bønneringsleder. Ann-Mari har i mange år deltatt i bønneringen, og det kjennes veldig riktig å overlate tjenesten til henne. Velkommen, Ann-Mari!

Og mens vi snakker om nye koster, så er det nå en glede å fortelle at rekvisitaen igjen er på vei tilbake i aktiv drift. Det er kjøpt inn en rekvisitatilhenger – en skaptilhenger som kommer til å dukke opp på sentrale arrangementer som Pilegrimstreff, årsmøte osv. under ledelse av Roy og Anny Øvrebo i avd. Sydvest. Velkommen også til dere – vi gleder oss til å oppgradere garderoben!

Bikerbibelen

Det går mot slutten av nåværende opplag av Bikerbibelen – det antas at siste rest av beholdningen vil være delt ut i løpet av inneværende sommer. Siden utgaven vi nå har kom ut har det skjedd en del endringer i det kristne MC-

landskapet. Per i dag er ikke lenger noen av de andre klubbene i bikerbibelsamarbeidet lenger aktive, og utvalget av vitnesbyrd må revideres. Det er altså ikke bare å sende dagens versjon til trykkeriet.

Sentralstyret kommer derfor til å bruke inneværende år til å samle inn og forberede en ny utgave av et nytestamente med vitnesbyrd. Denne gangen blir dette trolig et rent Holy Ridersprosjekt der detaljene vil være under utarbeidelse utover høsten. Målet er å ha nye bibler klare til 2013-sesongen.

Våren er her og det er på tide å ta fram sykkel og bibel igjen og komme seg på veien for Jesus igjen! Måtte vi se mange helbredelser, tegn, under og omvendelser i MC-miljøet i sesongen som kommer! La oss være frimodige til å forkynde for de vi treffer på vår vei – ikke bare uten ord, men også med!

«For vi har ikke en kamp mot kjøtt og blod men mot makter og myndigheter, mot herskere i denne verden, mot onskapens ånd og mot himmelrommet» Ef. 6:12

Power Prayer

«Og hva som helst dere ber om i mitt navn, det skal jeg gjøre, for at Faderen skal bli herliggjort i Sønnen. Om dere ber om noe i mitt navn, så skal jeg gjøre det!» (Joh 14,13-14)

Takkeemner:

- * Takk Jesus for en velsignet og inspirerende avdelingslederhelg i mars.
- * for Hans legedom i menneskers liv,
- * for alle vitnesbyrdene vi kan dele med hverandre,
- * for at Anne er tilbake i Power slik at bladet kan komme ut igjen,
- * for at Jesus alltid er nær, og vil lede oss!

Bønneemner:

- * Be om at Herren beskytter sentralstyret og alle avdelingslederne. Be om enhet og visdom.
- * Be for Power, at bladet skal være til glede og velsignelse for alle leserne.
- * Be for Pilegrimstreffet, at mange ufrelste skal komme og få et møte med Jesus. At det praktiske skal komme på plass. At treffsjefen(e) skal møte positive brødre og søstre som vil være med å ta ansvar for at det skal bli et godt treff. Be om at de rette folkene vil ta ansvar for barnearbeidet

- * Be om en god og trygg MC-sesong, og at vi skal møte MC-folket med kjærlighet og sannhet.

pray@holyridders.no

+47 957 89 474

Nytt sentralstyremedlem er Stein Arild Øye (27) fra Hjelmeland. Han er med i avd. Sydvest og kjører en Kawazaki ZX7R Ninja. (foto: Magnus Skartveit)

Den mest spektakulære siden av Stelviopasset i Italia. Veien svinger seg oppover i hårnålssvinger som er relativt krappe.

Farten må holdes lav, og man må rett og slett konsentrere seg litt i svingene.

Jone Kalheim
- her på et av fotostoppene opp mot Stelviopasset

«Det går opp og ned her i livet, det gjør det nok for de fleste. Det er en del av livet. Høsten 2011 ble det mange oppturer og nedturer for min del, veldig mange, og i 10 dager var livet ekstra godt å leve.»

Etter 48 hårnålssvinger nås toppen av Stelviopasset på 2758 m.o.h. - turens høydepunkt!

Sørsiden av passet er litt "mildere", men med en fantastisk utsikt og mange flotte svinger.

Oppturer og nedturer

P Tekst & foto: Jone Kalheim

På grunn av et jobbskifte, øynet jeg i løpet av sommeren en mulighet til å få meg en MC-tur, sånn litt ut på høstparten. Litt forhandlinger på hjemmefronten, klarering om sluttdato på gamlejobben, og vips, så flasket ting seg. Det var noen år siden forrige europatur på motorsykel, så dette var virkelig noe jeg så frem til. En viktig del av en slik tur er planlegging, eller drømming. I løpet av sommeren ble det kikket mye på kart, lest mange artikler, og i hodet ble det reist mange ganger opp og ned i Europa. Fin tankevirkosomhet når en legger seg. Eneste problemet var at jeg som regel sovnet før jeg hadde kommet til Hamburg, så denne delen ble «reist» ekstra mange ganger.

Så mange fjellpass som mulig

Konseptet for turen var rett og slett å kjøre så mange fjellpass som mulig, på cirka 10 dager. Ett av målene var å komme så høyt som mulig, og ett annet var å se mye flott natur. Har alltid vært fasinert av alpene og fjellpass. Og nå - endelig - masse av dem!

I utgangspunktet hadde jeg tenkt å få med noen på veien, men det var ikke så mange som

hadde ferie på aktuelt tidspunkt, og da var det bare å legge ut på en soloferd. Fordelen er helt klart at det er lett å bli enig om veivalg, og hva en vil bruke tiden på. Ulempen er at en ikke har noen å dele gledene med. Men nå trives jeg vel tålig bra i eget selskap, så det var ingen betenkeligheter med å legge i vei på egenhånd. Og så er det jo lettere å bli kjent med nye venner når en ikke har gamle venner å dra på, eller hvordan det nå blir...

Dag 1) Fjordline til Hirtshals

Lørdag kveld starter turen. Klokket 20.30 er sykkelen ferdig pakket, og sjåføren er klar som et egg til å legge avgårde. Første etappe går fra Bryne til Tananger, der Fjordline's båt Bergensfjord har anløp, før den setter kurs mot Hirtshals. Etter surring av sykkel og plassering av bagasje i lugar, er det klart for middag. Det var den tørreste og dyreste kyllingen jeg spiste på hele turen, lurer på om det egentlig var selvdød gammel høne? Men som god motorsyklist spiser en det en kan, når en kan. Tidlig i seng, og det ble til og med litt søvn, på tross av at hele skrotten sitret: Endelig på tur. En hel uke med motorsykelkjøring, ingen plikter, bare fokus på kjøring, flott natur og gode opplevelser. Da har en jammen grunn til å være takknemlig!

Dag 2) Jylland Ring / Autozug

Søndag morgen ankommer vi Hirtshals. Tid til en god frokost før vi får landkjenning, og så er det bare å sale opp sykkel og sette nesen sørøver. Det er opphold i cirka 5 minutt før himmelens sluser åpner seg - på full guffe. Sikten er ikke utpreget god, men etter hvert letter det, og smått om senn blir det riktig så godt. Ting ordner seg for snille gutter.

Kursen er satt mot Silkeborg, en koselig by midt i Danmark, i nærheten av Himmelbjerg. Men vi reiser ikke til Danmark for å se på «fjell», nei - i nærheten av Silkeborg ligger også en «ræser» bane, Jylland Ring, og i dag er det STCC løp. Kan ikke la det gå forbi når er en på disse kanter. Det ble tid til en kort visitt, der jeg fikk med meg at Tommy Rustad vant den første runden i sin grønne og hvite Volvo. Men så måtte området forlates.

Neste mål var Hamburg, nærmere bestemt bydelen Altona, der den tyske statsbanen «Autozug» har opplastning av motorsykler og biler som skal sørøver. Genialt for de som heller vil slappe av på toget i stedet for å rase nedover autobanen på eget kjøretøy. Autozug, eller biltoget, viste seg å være en trivelig opplevelse. Sykkel og passasjer - ja bagasje med - ble fraktet fra Hamburg til München i løpet av en natt for

cirka 1300 kroner - og da vanket det også en enkel frokost på morgenkvisten.

Den natten sov jeg mange ganger. Men en får sluppet godt av, og treffer mange hyggelige folk. Ganske intimt når en skal installere opptil 5 stk i en kupé. Gode tips er å ikke ta med all bagasjen inn i kupéen, og la ertersuppen være spist i god tid forut for togturen...

Dag 3) Louis-butikk / Ørne-redet / Gasthaus i Østerrike

Mandag morgen ankommer vi München i 7-tiden. Ut og vente på at sykkelen skal komme, og så er kursen, selvfølgelig, staket ut til nærmeste Louis-butikk for oppgradering av kjøretstyr og andre nyttige og unyttige ting. Skrapet på døren en times tid før åpningstiden var inne, og hadde butikken nesten alene når de endelig åpnet. Utrolig god service, masse utvalg, og mange «en slik skulle jeg hatt...». Da kan det jo være greit å være på MC-tur. Det er begrenset hva en får med på en BMW F650, sein 95-modell.

Så, etter å ha loppet kontoen for noen tusen, begynner den egentlige turen. Dagens hovedmål er Hitlers Ørneredet, eller offisielt «Kehlstein Haus». Det ligger i Berchtesgaden helt sør-øst i Tyskland, like ved grensa til

Østerrike. Ferden går i kø ut av München i god norsk sommertemperatur, før jeg svinger av autobanen og kommer inn på litt mer humane og mindre veier. Kjører i retning Rosenheim, og kommer etter hvert til innsjøen Chiemsee. Som i hele innlands Europa, så er innsjøen her tydeligvis stor stas. (Ikke alltid lett å komme på at det er så spesielt for en som har Nordsjøen rett utenfor stuedøra). Men rett skal være rett, dette området hadde utrolig mange flotte steder, og har nok også utrolig mange turister. Det ble ikke «tid» til så mange stopp her, unntatt noen få korte fotopauser. For å nå dagens mål før stengetid var det bare å gi gass videre, og det på mange fine svingete veier. På vei mot Berchtesgaden kjører en forbi skilt som viser at området ikke er ukjent for hvit nedbør vintertid. Det er skiltet både til Inzell og Ruhpolding, men temperaturen denne dagen tilsier ikke snø, snarere en svett kjøredress.

Rekker akkurat en av de siste turene som går opp til Ørneredet. En må ta buss de siste kilometrene, opp en smal og svingete vei, med faste passeringspunkter for busser på vei henholdsvis opp og ned. På toppen er det inn i fjellet for å ta heisen som går opp til toppen, cirka 80-90 meter over oss. Og jeg er helt sikker på at utsikten er fantastisk, dersom tåken bare

ikke hadde vært der. Noen glimt fikk en, men litt nedtur var det. Men været rår en ikke over, en må ta det en får.

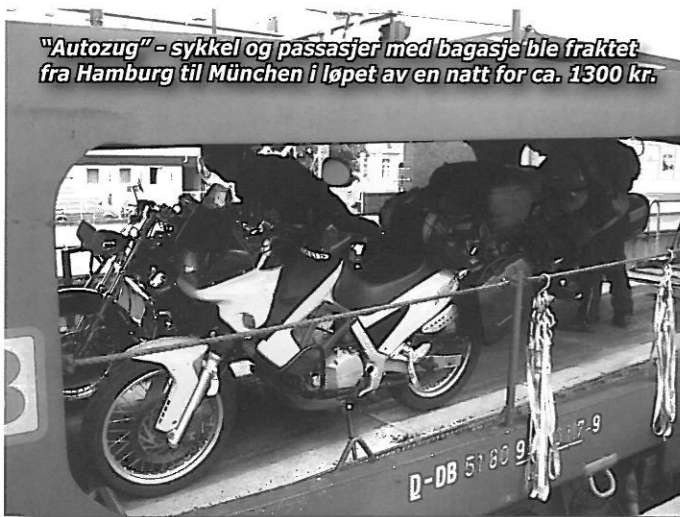
Før nesen ble satt retning Østerrike, ble det tid til turens første «topp tur». Ruta gikk på Rossfeld Hohenringstrasse. Max høyde på ca 1600 meter, og flotte sveipende svinger. En fin oppkjøring til kommende topper som skal forseres.

Kvelden kommer sigende på, og i Østerrike svinger jeg av i en liten landsby, Sankt Martin, og finner et Gasthaus. 30 euro for god seng og god frokost på stedets Gasthaus, og en solid middag fra det stedlige kjøkken fortært ute på «uterestauranten». Da føler en seg rett og slett litt privilegert.

Dag 4) Edelweiss spitze / Grossglockner / Staller Sattel

Tirsdag er det duket for turens første skikkelige fjellpass. Grossglockner Hochalpenstrasse, med Edelweiss spitze på 2571 m.o.h. er nesten et must for en motorsyklist. Denne veien kjørte jeg for ganske nøyaktig 20 år siden, og har deretter alltid hatt ett ønske om å komme tilbake. Nordsiden av fjellet blir forsert i «graut tjukk» tåke, og minimalt med sikt. Så det blir lite med

forts. neste side!

"Autozug" - sykkel og passasjer med bagasje ble fraktet fra Hamburg til München i løpet av en natt for ca. 1300 kr.

Byen Heiligenblut med en av de mest fotograferte kirkene i alpene.

Østerrike: Edelweiss spitze på 2571 m.o.h.

Italia: Noen nydelige veikonstruksjoner som slynger seg oppover sidene på vei opp mot Timmelsjoch.

fortvilte skraping oppover de flotte svingene her, men desto mer skraping på visiret for å få bort alt dugget. På toppen letter det litt, og på avstikkeren opp mot selve Edelweiss spitze, der veien for øvrig er belagt med brostein, er det mulig å se litt. Vel oppe på toppen begynner det å lette litt, og en får noen korte glimt av snødekkede fjelltopper med knall blå himmel i bakgrunnen. Det er et syn som knapt kan beskrives. Nesten så en får tårer i øynene - ja av vinden altså.

Nedover sørsiden letter været, og veiene er nesten tørre. Svingene kan tas i litt høyere tempo, før det er tid for neste stopp, ved «Hochtor», en tunnel som ligger på 2504 meters høyde. Her knipses det behørig bilder på samme sted som for 20 år siden. Den gang med en FJ1100, denne gang med en litt mer sedat BMW. Ja, ja, slik kan det gå.

Videre bærer det mot **Franz Josefs høhe**, med utsikt til Østerrikes høyeste fjell, **Grossglockner**. Fantastisk vei oppover her, og anlegget på toppen er svært tilrettelagt for motorsyklister med egen parkeringsplass helt oppe på platået og egne gratis oppbevaringsbokser til kjøretstyret. Som den blåøyde nordmannen jeg er, regner jeg jo med at utstyret får henge i fred på sykkelen, så jeg tok ikke bryet med å bruke boksene. Og det gikk bra - denne gangen også.

Så bærer det videre til den sørlige enden av veien, som starter/ender i byen **Heiligenblut**. Her finnes for øvrig en av de mest fotograferte kirkene i alpene. Den er et yndet fotomotiv, med den grønne dalbunnen som bakteppe, før fjellene reiser seg snødekte mot en knall blå himmel i bakgrunnen.

Det bærer videre sørover til **Lienz**. Her stryker jeg fort forbi, og tar av på vei nummer 108, nordvest over mot **Huben**. Bra temperatur, fina veret og beine veien. Det endrer seg litt når en kommer opp til Huben, og tar vestover, oppover **Defereggental**, retning Italia. Målet er **Staller Sattel, 2052 m.o.h.**, som ligger på grensa mellom Østerrike og Italia. Passet har så smal vei at det er enveis kjørt, og er åpent for

«innkjøring» 15 minutter pr time. Her treffer jeg de første nordmennene på noen dager, et par på en GS 1200 fra Haugesund. Og en er i utlandet, ja da kjenner en jo alle nordmenn. Selve passet er helt greit. Kjøreren fra Østerrike siden, er det kjøring nedover, på en smal, men fin vei med mye skog. Når en er ferdig med den «grøvste» nedkjøringen, er en i **Anterselva**, og det relativt kjente skistadionet kjører en rett forbi. Heldigvis var det ikke snø her nå, og ingen som sikta etter en nordmann på et grønt reinsdyr.

Vel nede fra Anterselva, kommer en inn på vei 49, og jeg tar den vestover et stykke. Er nå i Italia, og finner ut at jeg vil prøve noen sideveier. Tar av fra **Perca**, og nordover, og kjører på noen smale kronglete veier og får sett noen flotte «landsbyer» og gardsbruk - der en skulle tru at ingen kunne bu. Bratte skråninger og små jordlapper, men tilsynelatende veldrevet og utrolig fint. Kulturlandskapet blir virkelig holdt i hevd. Kommer inn på 49'n igjen, følger denne til jeg kommer inn på nr. 12. Ikke spesielt spennende vei dette.

Dagen begynner å ta slutt, og det er på tide å finne en camping plass. Finner dette langs vei nr. 44, i nærheten av **Vipiteno Sterzing**. En campingplass med mange «fastboende». Var imponert over spikerteltene og innbyggingen av campingvognene. Ikke alt var av ganske nyeste modell. Etter en bedre middag på plassens café, er det på tide å krysse ned i soveposen.

Dag 5) Hovedmålet på turen: Stelviopasset på 2758 m.o.h.

Onsdag er det tidlig opp. Klokka er stillt på 7, og den fantastiske biltemaklokka og termometeret på sykkelen viser 11 grader. Inntar frokost, og et yngre par i fra Tyskland i en flott gammel VW campingbuss inviterer på en kopp kaffe. Tysken blir trimmet, kaffen drukket, og så er det klar for nok en dag med mange flotte pass. Blant annet venter turens hovedmål: **Stelviopasset**.

Første pass på dagen er «like opp i høggeb», **Jaufen pass, 2094 m.o.h.** Det begynner med noen fine sugende svinger, i sol og fint vær. Så tykner det til, og sikten blir dårlig. På vei ned på andre siden, letter det igjen, og jeg får

en fantastisk nedkjøring ned mot **St. Leonardo**. Stopper for en rast på en utkikkspost over byen, og bare nyter livet. Tar så av på nr. 44B retning **Timmelsjoch, 2474 m.o.h.** Begynnelsen er også her fantastisk, med noen nydelige veikonstruksjoner som slynger seg oppover sidene, og det er laget til flere spektakulære utkikkspunkt. Men så blir det tykk tåke igjen. Så tett at farten må ned til null og niks. Når toppen, og ser så vidt skiltet som markerer at nå går det nedover igjen. Her var det et flott utkikkshus - som sikkert har god utsikt. Inni huset var det anlagt en utstilling som fortalte litt om veiens historie. De kunne det i gamle dager også. Imponerende når en vet hvilket utstyr de hadde til rådighet.

Så begynner nedturen - som blir en opptur! Tåka letter rimelig fort, den blå himmelen åpenbarer seg, og en fantastisk utsikt til snødekte fjelltopper over grønne ller dukker opp. For et skaperverk! Er nå over på østerrisk side igjen. På passets sydlige ramper er det «Mautstelle», og en må betale for turen. Slik er det med den saken - det er ikke bare i Norge en har bompenger. Fortsetter videre nordover, langs nr.186, nedover **Ötztal**. Kjøreren gjennom **Sölden**, som er en kjent skiby, og kommer nedover til **Oetz**. En nydelig by! Lunsjen, innkjøpt på supermarkedet, inntas i skyggen av noen trær, på en parkeringsplass. Billig, behagelig og godt.

Kommer til nr. 171, tar vestover et lite stykke, før jeg kjører sørover i **Pitztal**, over **Piller «pass» på 1349 m.o.h.** Dette merket en knapt nok en passerte. Kommer inn på nr. 180 ved **Fliess**, og kjører sørover. Kommer igjen til Italia, til **Reschen pass, på 1455m.o.h.** Kjøreren forbi **Reschensee**, der noen luringer har bygget et kirketårn midt ute i vannet. Ganske upraktisk, men det er sikkert en mening med det. Været er fremdeles varmt, og det er godt å kjenne farts vinden i kroppen, så jeg stryker videre, nå langs nr. 40 og Stelvio pass nærmer seg.

Kjøreren så til **Spondigna**, tar av vestover på nr. 38 og skiltet viser **Stelviopasset**. Dette har jeg sett frem til lenge. Når en kommer vestfra, som jeg, kommer en til den mest spektakulære

siden av passet. Veien svinger seg oppover i hårnåls svinger som er relativt krappe. Farten må holdes lav, og en må rett og slett konsentrere seg litt i svingene. Så en som ikke gjorde det, men han slapp med skrekken. Det ble mange fotostopp på veien opp, og været var absolutt på min side. Sol fra skyfri himmel. Møtte mange sykklister på vei opp, og det så tungt ut. I en sving stod en dame til skrevs over sykkelen - føttene stod bare og dirret. Så all respekt til de som tar seg opp her den manuelle veien. Så etter 48 hårnålssvinger, nås toppen. **2758 m.o.h.** Hadde dette vært i Norge, hadde det i beste fall vært et lite skilt som markerte at du var på toppen, og kanskje en halvslitt rasteplass. Det som møter deg på toppen her er en haug med salgsboder, restauranter og kaféer. Mange motorsyklister og mye liv. Det blir tid til en kopp kaffe, der den fantastiske utsikten nedover den spektakulære veien kan nytes.

Sørsiden av passet er litt «mildere», men med en fantastisk utsikt og mange flotte svinger. I en pause i en av svingene kommer det tre Alfa Romeo'er på rekke og rad i godt driv oppover. Her nyter motorentusiaster både på to og fire hjul utfordringene de flotte svingene gir. Kjøreren nå i retning **Bormio** i Italia, og finner en campingplass etter litt leting. Primusen fyres, og jeg nyter en god middag. Mett av utrolig mange inntrykk etter en lang, men fantastisk god dag på sykkelen.

Dag 6) Over 8 fjellpass i Italia, Sveits og Liechtenstein

Torsdag morgen, og værmeldingen predikerer nedbør. Tidlig opp, får i meg litt frokost, og telt og soveposer og andre remedier pakkes ned før regnet kommer. De første timene går i overskyet vær, med stort sett tørre veier. Tar vei nr. 300 over **Gavia pass på 2652 m.o.h.** Her minner naturen om norsk fjellandskap, ikke så grønt som det har vært på en del av de andre passene. Sørsiden har mange svinger, er smal og en må bare ta det med ro. Regnet kommer etter hvert sigende, i store mengder. Kjøreren nå videre på vei nr. 42, og så nr. 9, til jeg kommer til **Tirano**. Kjøreren nr. 29 videre nordover, kom-

mer inn i Sveits, og sikter inn på **Bernia pass, 2330 m.o.h.** Dette skal være bra, med mange flotte svinger, men jeg hadde mer enn nok med å klare å se veien. Pissregn og tåke er enhver motorsyklists drøm... Fikk tatt det obligatoriske bildet, og kjører tilbake et lite stykke, før jeg tar av mot Italia igjen, og **passet Forcola di Livigno på 2315 m.o.h.** Fremdeles i tåke, men været begynner heldigvis å lette. Kommer så til **Eira pass på 2208 m.o.h.** som egentlig er midt i en liten landsby, og fortsetter så videre sør-øst over til **pass Foscagno på 2291 m.o.h.** Nå er heldigvis tåken lettet, og veiene begynner å tørke opp. Sjøføren er litt regntung enda, men humøret er på oppadgående. Setter igjen nesen mot **Bormio**, har kjørt en rundtur, og solen og varmen kommer sigende, og livet er virkelig godt å leve.

Etter en tankstopp i Bormio i Italia, der de har stengt midt på dagen, returnerer jeg retning Stelvio pass igjen. Kjøreren de fantastiske svingene nesten helt opp til toppen, og nyter gode nedlegg og godt pådrag i hver en sving. Lurer på om fartsgrensa var 60 oppover, men det tror jeg det var få som tok særlig bokstavelig... Rett før en når Stelvio, tar en av mot Sveits, og **Umbrail pass på 2503 m.o.h.** Her kjører jeg nedover en relativt smal vei, og får faktisk litt grusvei under hjula. Greit å få lagt igjen noen spor i utgangen av svingene. Lettere på grus enn på asfalt - spesielt når en kun har 48 hester til rådighet. Kommer ned i **St. Maria** og stikker innom landsbyens supermarked og får tak i lunsj, som igjen nytes på en parkeringsplass.

Kjøreklærne begynner å tørke, og jeg er nå klar for nye høydepunkt. Tar nå nordvestover langs vei nr. 28, og kjører over **Ofenpass/Pass dal Fuorn på 2149 m.o.h.** Ikke et imponerende pass, snarere enn liten høyde, men okay veier til å holde et godt driv. Kommer ned til **Zerneer**, tar vei nr. 28 nordvest over, og sikter inn på **Fluelapass på 2383 m.o.h.** Her ligner også naturen på norsk høyfjellsnatur. Litt karig landskap, men flotte veier og nydelig natur. Veien videre fører ned til **Davos**, kjent for de som følger med på vintersport. Et nydelig om-

råde. Kjøreren videre nordover til **Schiers**, der jeg tar en avstikker til en severdighet, en restaurert bro. Kjekt å se broen, men enda kjekkere å rusle rundt på smale landsbyveier der en får sett utrolig mange flotte steder. Returnerer tilbake til vei nr. 28 og setter kursen mot Liechtenstein. Følger vei nr. 28 like til **Triesen i Liechtenstein**, der jeg tar inn på en fin campingplass. God plass til det grønne fjellteltet, god restaurant, god mat. Fytti så kjekt det er på tur. Merker for øvrig at prisnivået i Sveist og Liechtenstein er høyere enn i Østerrike og Italia - likevel er det ganske mye billigere enn i Norge.

Dag 7) Østerrike: Bieler høhe / 2 netter i Seefeld

Fredag våkner jeg til oppholdsvær, men det ligger noen truende skyer over området. Før bagasjen på sykkelen, før de første små regndråpene kommer. Kjøreren gjennom **Vaduz**, Liechtensteins hovedstad, og det er fort gjort. Fin by, og fascinerende land. Tar vei 16 retning **Feldkirch**, og er igjen i Østerrike. Har faktisk litt problemer med å holde rede på hvilket land jeg til enhver tid er i, men det er ikke noe problem. Det er ikke noen som snakker norsk likevel...

Dagens hovedmål er **Bieler høhe på 2032 m.o.h.** For å nå dette følger jeg nr. 191 fra Feldkirch, og så nr. 188 fra **Bludenz**. Jeg når etter hvert bomstasjonen på vestsiden av passet og er klar for oppstigningen. Det er oppholdsvær, men veiene er fuktige. Kombinerert med kuskitt og kuer i veien, blir det lite skraping av fotkvlere. Fine svingete veier som nytes som best en kan under de rådende forhold. Temperaturen er også lav, 6-7 grader, og det er godt å nå toppen. Her er det en flott innsjø og det er et flott anlegg med muligheter for både suvenirkjøp og bespisning. Jeg inntar kaffe og litt å bite i, og kommer i drøs med en tysker som også er på tur alene.

Kjøreren så videre østover, nedover **Paznauntal** på tørre veier. Følger så nr. 188 ned til **Landeck**, tar nr. 171 mot **Imst**, og kjører til **Oetz** - der jeg var innom tidligere på turen. Tar

forts. side 20!

TURN OR BURN

I 2011 ble TOB-treffet til tyske Holy Riders arrangert av gruppa i HR region Südost (Sørøst). Treffplassen Weißenstadt ligger like ved en innsjø midt blant grønne skoger og åser i Fichtelgebirge i Bayern.

P Tekst: Thomas Donner Foto/oversettelse: Vidar Johnsen

Allerede 6. og 7. juli rykket teamet inn og begynte å forberede alt for TOB. Snart var to store forsamlingsstelt, bonneteltet og kjøkkenteltet satt opp. Alt så ut til å gå strålende.

En mektig vind

Torsdag var også nasjonalstyret kommet til og samlet seg til et kort møte, og også for å be sammen. Våre bønner til Herren om at den Hellige Ånd skulle blåse denne helgen ble umiddelbart hørt og mer enn oppfylt.

Kort tid etter bønnen frisknet vinden, og over innsjøen kunne man se de kullsvarte skyene til en tordenfront på vei inn. Deretter gikk alt veldig fort. Innen 10 minutter var skybruddet et faktum, det tordnet og lynte, og en stormkule slo alle telt flate. Teltstengene knakk som fyrstikker. Imens ble det mørkt og det regnet i bottevis, så vi kunne ikke annet enn å vente på neste morgen.

Et sorgens syn møtte oss. Ingenting – absolutt ingenting hadde holdt stand imot stormen. Motløse stod vi og så på katastrofen. Men vi ga ikke opp. Sammen tok vi nytt tak og stablet teltene opp i rett stilling igjen, støttet opp med trebjelker fra

et høvleri i nærheten. I mellomtiden ble været stadig bedre, solen kom fram og ga oss motet tilbake. Litt etter litt dukket Holy Riders fra hele Tyskland opp, og deretter også et par «Holys» fra Norge som hadde tatt den lange turen nedover.

Hele bikerchaptere på besøk

Helgen oversteg med god margin alle våre forventninger. Vi hadde et herlig fellesskap, og nøt åndelig påfyll gjennom undervisning, gudstjeneste og et godt lovsangsband. Fellesturen rundt i åsene og trefflekene sørget for felles moro, og heller ikke de legemlige behov kom til kort med spesialiteter fra kullgrillen.

Det som overrasket oss mest var at mange gjester hadde tatt imot invitasjonen til treffet vårt. Det var også en stor ære at bikerklubbene vi har kontakt med i regionen delvis besøkte oss med fulltallige chaptere.

Vi hadde et herlig fellesskap, og nøt åndelig påfyll gjennom undervisning, gudstjeneste og et godt lovsangsband.

Det som overrasket oss mest var at mange gjester hadde tatt imot invitasjonen til treffet vårt. Det var også en stor ære at bikerklubbene vi har kontakt med i regionen delvis besøkte oss med fulltallige chaptere. Det var en stor glede for oss å se at arbeidet i klubbhusene og på treffene

bærer frukt.

Tok imot Jesus

Til stor glede fikk vi også være vitne til omvendelsen til en kvinnelig biker. Hun hadde fått en Bikerbibel på et tidligere arrangement og også tatt imot innbydelsen

til TOB. Der fikk hun sin sak med Jesus i orden, og hun er nå regelmessig med i en lokale HR-bibelgruppe. Halleluja!

Alt i alt kan vi takke Herren for en flott helg og vi gleder oss allerede til TOB 2012 i nord-Tyskland.

**EMC
BIKER
DAYS
2012**

EUROPÄISCHES CHRISTLICHES BIKER TREFF
FORCHHEIM - GERMANY
ZELTPLATZ SCHLEUSENINSEL D-91301 FORCHHEIM
1.-5. AUG. 2012

Veranstalter: CMF Christliche Motorradfreunde Forchheim e. V. Infos im Netz: www.cmf-forchheim.de

**Holy Riders
MC Germany**

lädt ein zur:
**Turn or Burn-Party
2012**

Am Großsander Badeseesee
26670 Uplengen
Großsander Str. 72

13.-15. Juli 2012

Livemusik, Bikerspiele,
Message, Patchvergabe,
Bikergottesdienst 10.00 Uhr am Sonntag

Infos unter:
Arnold: 01703203783
Rainer: 01752080742

Forts. fra side 17 - Oppturer og nedturer. Tekst & foto: Jone Kalheim.

av her, retning østover mot Kuhtai og **Kuhtai sattel på 2020 m.o.h.** Så settes retningen mot Innsbruck, kommer til **Zirl**, og brekker så nordover til **Seefeld**. Dette er en tidligere OL-by, og har en bykjerne med utrolig mange fine bygninger og hotell. Campingplassen ligger rett utenfor byen. Det er sol og varmt, og det er godt å få opp teltet og tørke det som er bløtt. Jeg bestemte meg for å bli her i to dager.

Dag 8) Dagstur med soling og bading uten oppakning

Lørdagen opprinner med sol og strålende vær. Litt skarpt i luften fra morgenen av, så blir det nesten litt vel varmt, men det gjør absolutt ingen ting. Godt å kjøre litt uten bagasje, men det merkes at det er helg. Mange flere biler på veien enn det hadde vært tidligere på turen - noe jeg fikk erfare tett innpå. Rett før en sving løste trafikken seg litt opp, og jeg øynet at neste sving kunne tas med litt nedlegg. Det jeg ikke tenkte på før jeg rundet svingen var at jeg sannsynligvis kom til å ta igjen køen ganske fort. Og det gjorde jeg - ganske fort. Det var bare å hogge inn bremsene og sikte midt mellom rekkene. Klarte å stoppe rett før jeg var på høyde med første bil. Hvor idiotisk går det an å bli? Ja, ja, det gikk jo bra jo...

Videre denne dagen fikk jeg sett **Oberammergau**, hvor det kjente pasjonsspillet blir satt opp hvert 10. år, og jeg kjørte forbi hoppbakken i **Garmisch-Partenkirchen**.

Siden tempen var bra, og det hadde blitt

lite bading på turen, fant jeg et fint vann der jeg fikk badet og slikket litt sol. Holdt ut et par timer, og så var det avgårde i retning Seefeld og teltet igjen. Kvelden ble benyttet til litt pakking, og en bedre middag på campingplassens restaurant.

Dag 9) BMW muséet og BMW Welt i München

Søndag, og siste del av turen var et faktum. Kursen ble satt mot München, via noen små veier. Første mål for dagen var BMW muséet, og BMW Welt. Muséet viser store deler av historien til BMW, både for biler og sykler, og BMW Welt viser alt av nye modeller, både på to og 4 hjul. Absolutt vel verdt å få med seg for de som er en tur i München.

Etter noen timer med kiking, var det å finne togstasjonen, og det var god tid til en hamburger før syklene ble lastet opp på togvognene. Fem personer i sovecupéen på vei mot Hamburg, men nå hadde jeg lært fra forrige gang at det var greit å legge det meste av bagasjen igjen på sykkelen.

Dag 10) Hamburg - Bryne

Mandag morgen er vi i Hamburg, og det er igjen tid til en liten tur innom Louis. Kan anbefales! Så kaller fergen, og transportetappen opp gjennom Tyskland og Danmark må tas. Da hadde det vært greit med litt mer enn 650 kubikk. Hadde ikke bestilt plass på ferga, men det er mer enn nok av plass, så det går greit.

Ankommer Kristiansand sann cirka i 21-tiden, og så er det strake veien mot Bryne. Det er mørkt, men tørt, så det er ingen problem å kjøre. Merker at det skal bli godt å komme hjem! Og det er både godt og litt trist å parkere sykkelen.

En tur i alpine anbefales!

Det har vært en fantastisk tur, utrolig mange inntrykk og masse minner å mimre på til vinteren. En tur i alpine anbefales på det varmeste. En trenger ikke noen stor og flott sykkel for å gjennomføre en slik tur. Jeg brukte min helårs 1995-modell BMW F650 Funduro, med 48 hester - og det var ingen problemer i det hele tatt. Men autobanekjøring blir kjedelig med en så liten sykkel...

Når det gjelder planlegging står det stadig artikler om diverse alpeturer i for eksempel MC-Avisa, Bike osv. For de som vil opp i høyden, kan boka «Grosser Alpen Strassen Führer» anbefales. Kanskje litt sært, men med info og fakta om alle passene i alpine. Google Earth er også et godt hjelpemiddel, om en vil tyvttite på områder en vil besøke. Kart må en ikke glemme - det er det viktigste verktøyet en har. Kjøp gode kart, med en god målestokk - gjerne 1:250. Ang tog og motorsykkel, finnes info om dette på www.dbautozug.de. Dette er en reisemåte som absolutt kan anbefales! En slipper slitsomme mil på autobanen, og prisen er overkommelig. Så - da er det bare å begynne planleggingen folkens!

En tur i alpine anbefales. En trenger ikke noen stor og flott sykkel for å gjennomføre en slik tur. Jeg brukte min helårs 1995-modell BMW F650 Funduro, med 48 hester - og det var ingen problem. Men autobanekjøring blir kjedelig med en så liten sykkel...

Den 28. januar 2012

MC-mässan «På 2 hjul» i Göteborg

P **Tekst:** Göran Linder
Foto: HR MC Småland

Etter at ha diskutert lite fram og tilbake så bestemte vi oss for å anvende ett tidligere prøvot konsept for å ta oss dit. En medlem tog kontakt med ett lokalt bussbolag som vi åkt till mässan med tidigare och till sist blev vi 16 stycken som åkte tidigt på lördagsmorgonen mot «Sveriges port i väster». Mässan pågår ju i tre dagar och lördagen är alltid den mest välbesökta eftersom de flesta då är lediga från sina jobb. Denna gång blev inget undantag.

Trots skinnvästar fick man nästan lite forskolekänsla

På halva vägen gjorde busschauffören ett långt stopp och bjöd då också på kaffe med tilltugg. Det smakade bra och i samband med detta var det ju också naturligt att ordna med ett kort besök i ett mycket litet rum med vit porslinsfätölj. Nöjda och belåtna fortsatte vi resan och det dröjde inte så länge förrän vi var framme. Avsittning skedde alldeles utanför huvudentrén och chauffören lovade att han skulle finnas där igen kl. 6 på kvällen samma dag för att hämta upp oss och köra oss hem igen. Han verkade vara en person man kunde ha förtroende för så med detta trygga besked gav vi oss in i vilet på mässan.

Trots skinnvästar med mera fick man nästan lite forskolekänsla när chauffören delade ut biljetter till oss från en lista han hade. Skönt var dock att vi inte behövde ha någon «fröken» med oss där inne som höll reda på oss. Vi bestämde redan från början att det skulle bli omöjligt att gå omkring i en enda klunga så var och en gick och tittade på det som den tyckte

var mest intressant.

Ankie's nya HD-trike

Personligen var ju jag och min fru, Ankie, särskilt intresserade av att se hennes nya HD-trike som skulle vara färdig och dessutom utställd på mässan hos «Goldwingspecialisten» Tony Markland Andersson.

Mässan är ganska stor och för att få en någorlunda överblick så försökte vi att gå efter något slags system, men till sist hittade vi Tony och triken. Tyvärr visade det sig att den inte var riktigt färdig så vi fick lämna kvar den i hans vård några veckor till. Meningen var annars att vi skulle tagit hem den efter mässans slut,

45.000 besökande lördag

Som vanligt var det oerhört mycket folk på mässan den dagen och totalt antal besökande var ca 45 000 under hela tiden.

Två olika montrar med kristen betoning fanns där. Dels Church on Wheels med en skönsjungande Pontus från Finland och så förstås Ulf Manneback med sin läderhatt. Inte långt från dem fanns också Bikerchurch Europe med Raul och Birgit Åkesson, Benny Gustavsson med flera. Båda montrarna var välbesökta och en hel del bikerbiblar delades ut och kontakter togs.

Bikerbiblar i västfickorna

Apropå bikerbiblar. Både Ankie och jag fick tillfälle att prata med flera icke troende människor på mässan och «blev av med» våra bikerbiblar som vi alltid har i västfickorna. Det var nytt för oss och väldigt välsignat!

Vi träffade också några vänner från Skåne-avdelningen och någon sa att det fanns ett par Holy Riders från Norge där. Vi missade dem dock.

En mycket lyckad dag och man kände inspiration för säsongen.

Efter ett uppehåll på 4 år återuppstod MC-mässan i Göteborg den sista helgen i januari i år. Förväntan var stor bland Sveriges MC-folk. Mässan, som tidigare år, alternerat mellan Stockholm och Göteborg har av många ansetts som trevligare då den hållits i Göteborg. Av olika anledningar har ingen mäsas hållits där på några år och många har saknat detta.

En mycket lyckad dag

Naturligvis fanns det MASSOR med motorcyklar, kläder, hjälmar och prylar som hade anknytning till MC-liv och så lika mycket annat som man funderade på varför det fanns där. Det är ju så det är på en mäsas och det är väl lite av charmen med det hela.

Stämningen var god och trängseln var stor, men någon gång mitt på dagen lyckades vi tränga oss fram och in på en restaurang uppe på andra våningen och få en bit mat samt ca 1 timmas vila för fötterna. Det är ganska jobbigt att ha så roligt hela tiden :-). Trots mycket vandrande så var det säkert saker som vi missade men det hör också till och man kan ju alltid berätta för varandra under bussresan hem (om man inte somnar).

Trots att vi var utspridda över hela mässan så träffade vi på varann lite då och då och kunde byta erfarenheter med varandra. Det var en mycket lyckad dag och trots att vintern fortfarande hade sitt jämgrepp om Sverige vid den tiden så kände man inspiration för säsongen som, när detta skrivs, snart tar sin början.

Ankie och Lena från HR MC Småland.

Stämningen var god och trängseln var stor blant de 45.000 besökande på MC-mässan i Göteborg på lördagen den 28. januar 2012.

For tredje år på rad arrangerer avdeling Trøndelag Alphakurs for motorsyklistar, MC Alpha. Med deltakarar frå svært ulike miljø er kurset ein spennande arena for den som vil lære meir om kristendomen og kven Jesus er.

MC ALPHA

I AVDELING TRØNDELAG

P Tekst: Leif Lia
Foto: Svein Erik Aksetøy

Alphakurs er ein internasjonalt utvikla kursserie som går over 10 veker. Alpha er eit fantastisk høve til å «utforske meininga med livet» i ei ramme av eit måltid, god undervisning og gruppesamtalar. Spørsmåla er gjennomgåande og visast også i logoen. I mange menighetar nyttast dette «instrumentet» som grunnskoloring i kristendom for søkande, medan det også er ein måte å nå dei som er søkande på, sjå elles faktarute.

Motorsyklistar vart invitert med på kurs

I Holy Riders avd. Trøndelag arrangerast det no Alphakurs kvar vinter, ferdige i god tid til sesongen startar ute på vegen. Det

fyrste kurset kom i gang då Lars Mjølhus såg at her gjekk det mange å venta på å få ta del i det som kristne har med seg av tru og tankar. Motorsyklistar som gjekk og snusa på både kristendomen og på Holy Riders vart invitert med på kurs og egne medlemmar vart med både som ordinære deltakarar og medarrangørar.

Tal på deltakarar har ligge mellom 5-12, noko som gjev ei høveleg stor gruppe der alle får kome med sine spørsmål i trygge rammer.

Kva handlar Alpha om?

Som basis i kurset nyttast det ein serie med videoundervisning. På videoane underviser erfarne personar i sentrale tema i kristendomen. Erttertanke og spørsmål handterast i smågrupper rundt omkring i klubblokalet etter undervisninga. Litt spesielt er det i alle høve med bibelundervisning i verk-

staden. Matsservering står sentralt i kursa, i Trøndelagsavdelingen er det Einar Dahl som er fast «husmor». Snau er det aldri.

I løpet av kvart kurs arrangerast det ei Alphahelg, der gjerne deltakarar frå fleire Alphakurs møtest. I år vart denne helga arrangert på Hållandsgården nær Åre i Sverige, saman med Trondheim- og Namsos Frikirke.

Kven kjem til MC Alpha?

I dei tre åra MC Alpha har blitt arrangert har det kome deltakarar frå det etablerte MC-miljøet, eigen avdeling, Sørums Gård (rusinst.), fengselet og andre stader. Stor variasjon i bakgrunn har gjeve svært spennande kurs. «Det e helt fantastisk» seier primus motor Lars Mjølhus, «dette ska få betydning for de som har deltatt». Fleire av deltakarane har reist ifrå Trøndelag etter fullført kurs og vi håper dette skal vere ein

«Det står da itj på...», Einar Dahl serverer pizza med stødige (og etter kvart varme) hand.

ballast vidare i livet, legg han til.

Samarbeid med Trondheim Frikirke

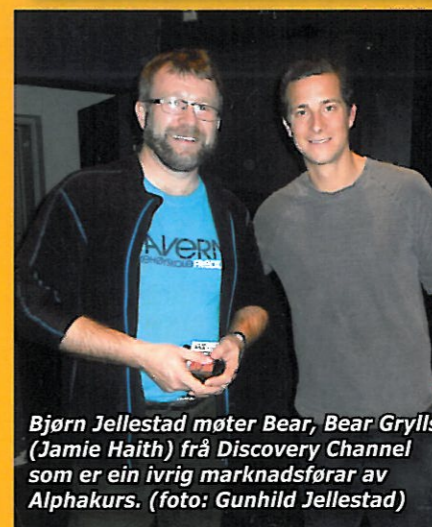
I mange år har Trondheim Frikirke arrangert Alphakurs, 32 i talet over 16 år. Den faste klippa i dette arbeidet har vore pastor Bjørn Jellestad, som også underviser på videoane som nyttast på MC Alpha. Me har spurt Bjørn Jellestad om kva som gjer at Alpha fungerer:

«Mennesker kommer til tro på nesten hvert eneste kurs i Frikirka. Vi snakker ikke om de store mengder, men 1-3 ser vi på omtrent hvert kurs. Noen kommer fra en totalt kirkefremmed bakgrunn, mens andre våkner til nytt liv etter en dvaleperiode eller et frafall. Fordi vi gjør dette kontinuerlig er menigheten bevisst på at et Alphakurs eller en alphasiddag aldri er langt unna. Med andre ord: Menighetsmedlemmene våre har alltid noe å invitere sine venner til! Her må det også sies at vi har fra første dag lagt vekt på å kjøre Alphakurset etter boken, det vil si at vi har med alle de 15 temaene, vi har Alphaweekend og alphasiddag. Og vi legger vekt på at dette er et kurs for utenforstående hvor vi prøver å være skikkelige vertskap som gir våre gjester den beste velkomst og betjening. Vi er også bevisst på at Alpha er et kursopplegg, ikke et oppbyggelig møte for kirkens egne folk.»

Korleis meiner du, Bjørn, at Alpha kan fornye kristne? «Hos oss har vi utallige eksempler på kristne som vekkes til nytt liv. Noen har vært «hjemløse» kristne, mens andre har vært veldig passive kristne. Gjennom Alpha vekkes troen og tjenesten til live på nytt. Flere kan vitne om at kristenlivet ble levende igjen. Gjennom Alpha fani de et fellesskap og oppdaget på ny sine evner og gaver som de nå bruker til å bygge menigheten.»

Alpha

- Visjon: Vil vise kven Jesus er!
- Finnast i 160 land
- 56 000 kurs i verda
- Over 17 millioner deltakarar
- Ca 100 aktive kurs i Noreg
- Organiserast av Alpha Norge, ein del av Normisjon (Rogaland)
- Kursmateriell leverast frå Alpha Norge, Stavanger

Bjørn Jellestad møter Bear, Bear Grylls (Jamie Haith) frå Discovery Channel som er ein ivrig marknadsfører av Alphakurs. (foto: Gunhild Jellestad)

AUST-AGDER TREFFET
10-12 AUG 2012

Holy Riders inviterer igjen til treff på Justøya

- MC-treff for HELE familier

- Treffleker
- Grill/kiosk
- Loddsalg m/ flotte gevinster
- Badestrand
- Mulighet for hytteleie
- Masse hyggelige mennesker

Arr: Holy Riders avd Aust-Agder og Sørlandet for info - se www.austagdertreffet.no og facebook

KALENDEREN 2012

27.-29. april 2012
Evjetreffet, Kilefjorden
Arr: Road Runners MC, 30 år!
www.rrmc.no

4.-6. mai 2012
Weekend til Lunden,
Arr: HR MC avd. Sydvest.

11.-13. mai 2012
Saga-treffet, m/HR-kaffetelt i Tananger.
Arr: Stavanger MC

25.-27. mai 2012
Blues Bikers treffet, m/HR-kaffetelt på Hamresanden
Arr: Tveit Blues Bikers MC

8.-10. juni 2012
«Rypetur» til Flekkefjord
Arr: HR MC Sydvest

15.-17. juni 2012
Fulltreffet, m/HR-kaffetelt, Sandnes
Arr: Sandnes MC Norway

28. juni - 1. juli 2012
Pilegrimstreffet, Kvam
Arr: Holy Riders MC
www.pilegrimstreffet.no

13.-15. juli 2012
Turn or Burn, i Tyskland
Arr: HR MC Germany
www.holyriders.de

1.-5. august 2012
EMC rally, i Tyskland
www.emcrally.com

10.-12. august 2012
Aust-Agdertreffet, Justøya
Arr: HR Aust-Agder og Sørlandet
www.austagdertreffet.no

24.-26. august 2012
Trollrally, m/HR-kaffetelt i Fyresdal. www.trollrally.no
Arr: MC-Entusiasters Klubb

Fullstendig liste over MC-treff/arrangement, se NMCUs Treffkalender for 2012. www.nmcu.org

Med Alpha i verkstaden, mange ulike grupperom nyttast til kurset. Einar Dahl (f.v.), Arne Haakon Johnsen, Jarle Berg, Hans Sørli, Knut Arne R. Munkeby, Lars Mjølhus, Tore Vesthagen, Eli Sæthør Andenes (foran). (Ikkje til stades: Ole Espås)

Presidentbesøk i Asia

Overskriften kan vel forbause noen og enhver, men med litt forklaring så kan jeg stå inne for den. Vi er representert i Vietnam og på Filippinene ved at Holy Riders MC har vært med å sponse 15 motorsykler til pastorer og evangelister i disse to landene. De vet godt hvem vi er, og de ber for oss hver dag på Filippinene.

P Tekst/foto: Rune Enstad

Etter avdelingsledermøtet i oktober 2011 satte jeg kursen østover. Denne gangen var det hverken Sverige eller Moskva som var målet, men helt til Sai Gon, eller Ho Chi-Min som det også heter, i Vietnam. Planen var å være der i en og en halv uke, og like lenge på Filippinene. Jeg ble sendt ut fra menigheten Kristent Fellesskap og misjonsorganisasjonen Asia Link.

Konstant overvåkning av politiet

Vi besøkte en bibelskole i Sai-Gon drevet av pastor Hai og medarbeidere. Denne bibelskolen holder til i pastorens hjem, hvor elevene også bor, og er under konstant overvåkning av politiet. Vietnam er fortsatt kommunistisk, og større ansamlinger av vestlige blir ikke sett på med blide øyne. Vi bodde på et hotell i sentrum, og ankom hjemmet til pastoren hver morgen i taxi, og ble raskt loset innendørs der vi ble til kvelden kom, og vi kunne reise tilbake til hotellet. Dagene gikk med til lovsang, tilbedelse, forbønn og undervisning for elevene og staben der fra kl 08.00 til 17.00. Det var temmelig intense dager, men Gud ga det vi trengte og hungeren etter Guds ord var påtakelig.

De siste dagene vi var i Vietnam, reiste vi til Nord-Vietnam, Hanoi, og møtte pastorer og evangelister for menigheter som holder til i fjellområdene i nord. Dette er svært fattige mennesker som driver arbeidet under svært vanskelige forhold. Flere av dem har tilsyn med opp til 20 menigheter hver og de opplever jevnt at mennesker blir frelst. De driver landbruk, men det er ikke hvert år avlingene lykkes. De blir også stadig forfulgt av politiet som gjør det de kan for å gjøre det vanskelig for dem å reise mellom landsbyene. De har kontrollposter som må passeres der politiet krever penger for passeringer. Hvis de ikke har penger å betale for seg, blir de gjerne satt i en primitiv

arrest noen dager i håp om å få noe ut av dem. Når de skjønner at det ikke er noe å hente, kan de kanskje få fortsette, men de kan også like gjerne bli sendt hjem igjen.

Seks nye motorsykler

Det er sikker mange måter vi kan hjelpe disse menneskene på, og de får økonomisk støtte blant annet gjennom Kristent nettverk og Asia Link. En måte vi har hjulpet på i klubben, er å gi dem motorsykler. Vi har gitt penger til motorsykler både til Vietnam og Filippinene.

Da vi var i Hanoi viste pastor Hai meg bilder og fortalte mer inngående om hvilke forhold disse pastorene og evangelistene arbeider under. En motorsykel forkorter en dagsreise til fots ned til kanskje et par timer på motorsykel. Det betyr at aksjonsradiusen til disse mangedobles i løpet av en uke, og de kan komme mye lengre i evangeliseringsarbeidet. Vi har nå gitt tiende for 2011 slik at de kan kjøpe 6 nye motorsykler der. Jeg tror ingen av oss kan regne ut betydningen av dette, men at dette fører til at enda flere blir frelst og mange flere menigheter fulgt opp, er det ingen tvil om.

Det er egentlig helt fantastisk at vi på denne måten kan delta aktivt i en evangelisering som foregår på andre siden av kloden, og vi vet at det bærer frukt.

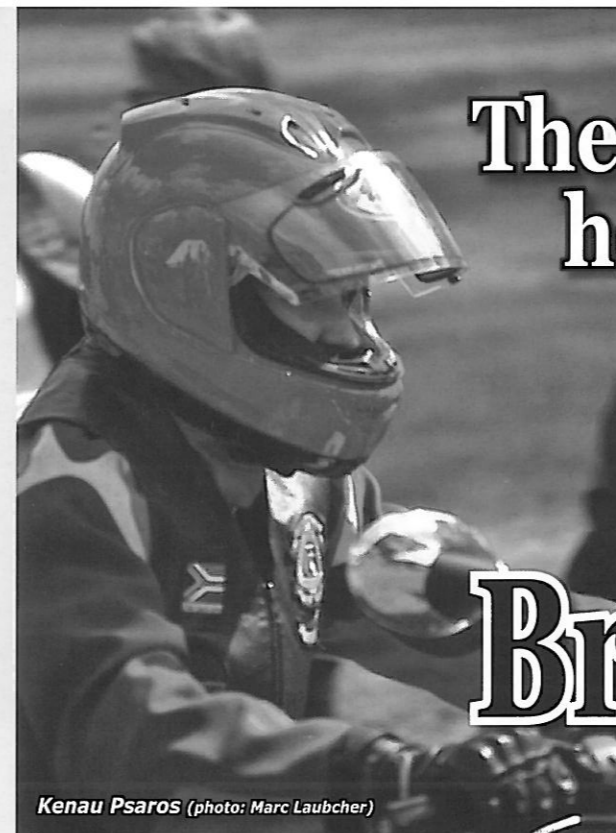
Brennende og glade mennesker

Da jeg kom til Filippinene fikk jeg gleden av å møte fire av evangelistene som har fått motorsykler av oss, og som arbeider inne i fjellene på Mindoro blant Mangyanfolket. De var veldig stolte av å vise meg syklene, og insisterte på at jeg skulle prøvekjøre to av dem. En 155 cc og en 125 cc. Begge gikk veldig bra, og prøvturene var upåklagelige i kjøretstyr som begrenset seg til t-skjorte, shorts, sandaler og briller.

Pastorene er veldig taknemlige for disse syklene som mangedobler aksjonsradiusen deres, og gjør det også mye tryggere for dem å reise i forhold til slanger og andre ting i fjellene der. De ber for Holy Riders hver dag, og det var rørende å møte disse brennende og glade menneskene. Det er mye mer som kunne vært sagt og fortalt her, men det finnes mer stoff fra denne turen på www.hrpdent.blogspot.com

Da jeg kom til Filippinene fikk jeg gleden av å møte fire av evangelistene som har fått motorsykler av oss. De var veldig stolte av å vise meg syklene, og insisterte på at jeg skulle prøvekjøre to av dem.

Kenau Psaros (photo: Marc Laubcher)

Theme: «And all will see how great is our God»

Ladies Breakfast Run

Bikers Church Midrand, South Africa

It is that time of year again where CMA Bikers Church hosts the annual Ladies Breakfast Run. Women gather for a day filled with prizes, food, friends and most importantly, a message of hope which this time was testimonies of tragedy to victory.

P By Carli Furno and Kenau Psaros

This time however, came with a bit of a twist. Ladies were sent into a craze when news broke that they were to decorate their own tables around the theme «And all will see how great is our God». A great response was seen to this idea and tickets sold out quickly.

Anticipation as to how this would all turn out grew as the day got closer. We were taken aback as we stepped into an electric vibe as women buzzed around the church getting everything ready. The attention to detail was beautiful. It seemed that this exercise had caused a real expectation in each ladies heart for the morning. Praise God!

Offroad riding between the tables

Just as everyone had taken their seats and the day was about to begin, a loud noise was suddenly heard entering the building. Some of the men

thought it would be funny to ride their offroads between the tables before leaving to go on an outride that day. The sweet scent of perfume had been replaced by intense petrol fumes. No doubt we were all wide awake and ready to concentrate on the word after that!

We were spoiled with beautiful prizes, a tasty breakfast and wonderful fellowship. With our friends and some new friends. We also had a brand South African Artist called Leza Liversage minister to us in song off her new album recently released. With her angelic voice, she sang of her hope in and love for Jesus and encouraged us to draw closer to Him.

Testimonies of tragedy to victory

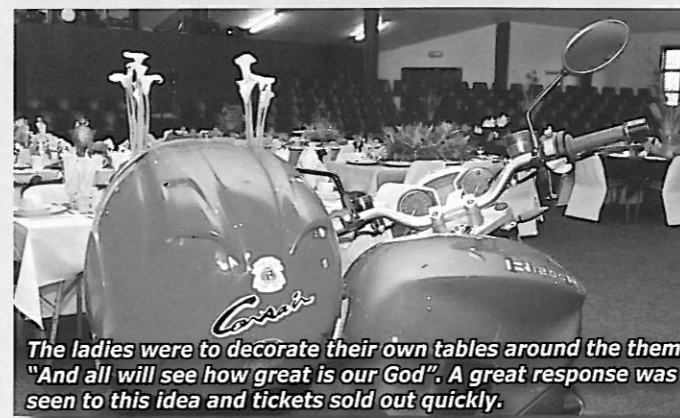
The testimonies began after this. Four women each came up to share their difficult stories. The ladies used napkins for tissues and could not tear our eyes away from these women of faith. If I could choose a verse to sum up what each story concluded, it would be Romans 8:28

where «God makes all things work together for our good». Some of these testimonies did not have the ending all of us would have hoped for, yet God remained faithful in every one.

*In times of extreme difficulty,
God is our hope
and place of strength.*

A new hope had been installed in each womens heart listening that day. In times of extreme difficulty, God is our hope and place of strength. It took such bravery for these four women to get up and speak, and what an encouragement they were! We thank them from the bottom of our hearts.

At the end of the morning, all the ladies were in agreement of one thing - we need to have TWO Ladies Breakfast Runs a year! The organisers just politely smiled :)

The ladies were to decorate their own tables around the theme «And all will see how great is our God». A great response was seen to this idea and tickets sold out quickly.

We were spoiled with beautiful prizes, a tasty breakfast and wonderful fellowship. With our friends and some new friends. About 240 ladies came to Bikers Church that morning in 2011.

Landet heter De Forente Arabiske Emirater (United Arab Emirates/UAE) og grenser til Saudi-Arabia og Oman. Rett over Persiabukta kan man skimte Iran. Hovedstaden er Abu Dhabi, men Dubai er den største byen i landet og den mest velstående i Vest-Asia. Her skulle vi tilbringe vinterferien. Hensikten med turen var å besøke en vennefamilie, opprinnelig fra Sør-Afrika, som hadde bodd der i 4 ½ år. Bonusen var at vi også skulle få treffe en motorsyklist som kjenner et Guds kall til å nå ut til MC-folket der.

Vinterferien 2012 i Dubai

Called to the desert

Av Anne Skaia

Det var under bibelskoleoppholdet vårt i Muizenberg, like utenfor Cape Town, i 1996/97 at vi ble kjent med Brandon og Leanne Laing. De kom fra et lengre opphold på barmhjertighetsskipet Anastasis og så havnet vi i samme klasse. Etterpå kom de på tokt med skipet til Norge og vi har holdt kontakten siden. De har tre skønne tenåringsjenter.

Vårt første inntrykk av Dubai var at det er en svært velstående og lukseriøs storby. Det snakkes om at «everything is so big over there...», men her virket det som de ville overgå alt og alle. Utbyggingen skjer lynkjapt. Der det var ørken for to år siden var det nå høye bygninger og flotte veier. En dag det var sandstorm ute, var vi på «The Mall of the Emirates». Ved inngangen ble vi møtt av et skilt hvor det stod at vi måtte være anstendig kledd. Dette kjøpesenteret huser et gigantisk innendørs skianlegg med stolheis hvor du kan leie alt av utstyr og bobledress. Fascinerende å se!

«Burj Khalifa» - verdens høyeste bygning på 828 m

Familien vi bodde hos tok oss med på en privat båttur en dag. Turen gikk gjennom det eldste havneområdet av Dubai og til en menneskeskapt øy der vi hadde picknik og så byen på avstand.

En annen dag det nesten var for varmt i sola tilbragte vi en del timer på verdens største kjøpesenter «The Dubai Mall» som åpnet i 2008. Her kan du blant

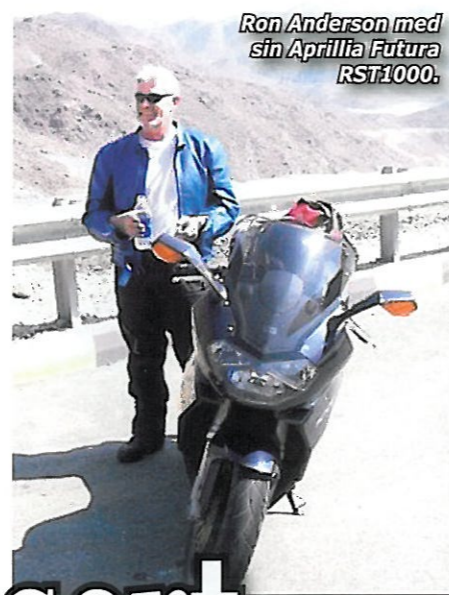
annet gå på skøyter og besøke en innendørs fornøylespark med berg- og dalbane. Vår eldste gutt, Daniel, hadde med skateboardet sitt og var svært fornøyd da vi fant en skate bowl i andre etasje av en skatebutikk.

Ellers var det flott å se det berømte akvariet. Her fikk jeg lov til å ta bilde av tre unge emiratere - et flott folkeslag. Vi hørte at lokalbefolkningen ikke liker å bli omtalt som arabere, men heller emiratere. Ved siden av akvariet lå verdens største godteributikk - et svært populært sted hvor guttene var innen tre ganger.

Mens vi snakker om verdens største er det nevneverdig at vi også fikk med oss «Burj Khalifa» - verdens høyeste bygning på 828 meter, ferdig reist i januar 2010. Ved foten av denne bygningen opplevdes et fantastisk lys- og vannfontéshow, og

Flagget til De Forente Arabiske Emirater.

Ron Anderson med sin Aprilia Futura RST1000.

med sangen «The prayer» med Céline Dion og Andrea Bocelli i bakgrunn.

Den aller gøyeste dagen for guttene var nok badeparken «Atlantis» på øya «The Palm». Hvilket eksotisk sted for både store og små! Her merket vi tydelig den kulturelle kontrasten der de fleste gikk i badetøy, mens noen få var ikledd burka og kjortler.

- Alt er «man made» her, sier Leanne. - Norge har en naturlig skjønnhet!

Et sterkt nærvær av Jesus

Leanne forteller også at de opplever et sterkt nærvær av Jesus i Dubai, og at det finnes omkring 90 forskjellige kristne menigheter der. I forkant av denne turen fikk vi høre fra kontoret til CMA (Christian Motorcyclists Association) i Sør-Afrika at

Her er vi på et idyllisk sted i Dubai som heter «Madinat» og vi har nettopp hatt en god frokost denne strålende morgenen i slutten av februar. Alfred & Anne, William (2), Daniel (11) og Leon (7).

Den hvite bygningen i bakgrunn er Burj Al Arab, det 7-stjerners hotellet som er bygget som et seil. På grunn av den store bjelken som går tvers over, ser dette ut som et kors fra sjøen. Det sies at det var en ateist som bygde hotellet, i all uvitenhet om at det ville bli seende ut som et kors fra den ene siden. Det er faktisk ulovlig å publisere bilder av dette hotellet fra sjøsiden...

de hadde en kontaktperson i Dubai som het Ron Anderson. Forunderligvis så skulle det vise seg at han gikk i samme menighet som våre venner.

Det var mektig å være tilstede på et av møtene der og syngende noen av de samme lovsangene som vi synger hjemme. Bare tanken på at vi var i et muslimsk land og kjente Jesu nærvær sammen med brødre og søstre der var sterkt. Svært gledelig var det også å hilse på Ron. Leanne inviterte han på middag en annen kveld slik at vi kunne få litt lengre tid sammen.

Gud hadde en hensikt med denne omveien

Ron Anderson (58) fra Cape Town kom til Dubai i 2004, litt på grunn av eventyrlyst og mest fordi han hadde en bekjent der som skaffet ham jobb. På den tiden visste han ikke om CMA, men han kjente at Gud kalte ham til å være i dette landet. I dag jobber han i et forsikringselskap og kjører en BMW GS800 og en Aprilia Futura RST1000.

Mens vi satt der og spiste sammen fortalte Ron en historie om et ektepar fra CMA Cape Town, Johan og Charmaine Claasen, som bestemte seg for å ta en MC-tur gjennom Afrika og Europa på sin BMW 1150 GS. Det ble en eventyrlig reise og de endte opp i Dubai i 2006 hvor de traff Ron som da var i ferd med å samle en CMA-gruppe. Ifølge Ron hadde Gud en hensikt med denne omveien deres til Dubai og de var lydige.

- Den vanskeligste delen er vanligvis å få oss avgårde, sier Ron. - Men med en gang vi er på veien er det lettere å styre. En sykkel som står stille er vanskelig å styre. På samme måte er det med oss mennesker. Vel, dette ekteparet ble i Dubai i 3 ½ år og hjalp til med å starte opp CMA.

Stor gjennomtrekk av mennesker som kommer og reiser igjen

CMA Dubai (skal etter hvert hete CMA U.A.E.) har nå 6 fullverdige medlemmer. De arrangerer «Breakfast Run» hver måned, og da blir alle typer motorsyklister og klubber invitert til MC-tur og frokost. I De Forente Arabiske Emirater er Harley-Davidsons Owners Group store, og de har egen avdeling i Abu Dhabi. Det er vanskelig å estimere hvor mange sykler det er i landet da det hele tiden er stor gjennomtrekk av mennesker som kommer og reiser igjen, men det kan være alt fra 200-500 stk.

Den beste tiden for MC-kjøring er vintermånedene. På grunn av den ekstreme varmen på sommeren, ofte rundt 40-50 grader, starter de MC-turen helst klokken halv seks på morgenen og er tilbake klokken ti for ikke å bli grillert av sola. De kjører med sikkert og pustende MC-utstyr hele året. Fartsgrensen er 120 km/t og man må være oppmerksom på kameler og geiter i veibanen.

Hvilket håp om å sees igjen en dag i himmelen

80 % av alle innbyggerne i dette landet er av utenlands opprinnelse. De kommer for å jobbe eller flykte fra situasjonen i hjemlandet sitt, eller de er her en kort stund for å tjene penger og så reise hjem igjen.

- Dette gir oss en unik mulighet til å nå disse menneskene, sier Ron og fortsetter:

- Vi har sett få omvendelser, men Gud har en plan og en hensikt og vi klynger oss til Ham. Vi har en visjon der vi ser MC-folket i dette landet gi sitt liv til Jesus! Det er lett å bli mismodig når ingenting synes å skje, men vi må være tålmodige og vente

på Gud og la Han forberede oss.

Ron ble skilt for 18 år siden og har to voksne døtre som bor hos ham i Dubai. Han har også en sønn, men han er hjemme hos Jesus. I mai 2010 ble han påkjørt - 33 år gammel - av en beruset motorsyklist i Cape Town. Ron fant Bibelen til sønnen der han hadde skrevet at han hadde tatt imot Jesus noen måneder før. Hvilket håp det bragte om å sees igjen en dag i himmelen!

- Everything cannot all the time go well, avslutter Ron og siterer Jesu ord fra Johannes 16,33 «...I verden har dere trengsler. Men vær frimodige, jeg har seiret over verden!»

Siste dagen før vi skulle hjem kjørte vi bort fra storbyen og ut i ørkenen. Ikke over svingete fjellpass på østkysten hvor de vanligvis drar på to hjul, men sørover mot Oman. Det var nesten som på et postkort da vi så kamelene som gikk mellom sanddynene. På en liten bensinstasjon midt uti der betalte vi 115 dirham for 66 liter bensin, tilsvarende cirka 170 kroner! Det skulle ha vært i Norge... Så var det tid for å kjøre litt 4-hjulning i sanddynene før avreise.

Alfred og Ron - motorsyklister fra to forskjellige kontinenter møttes i Dubai.